

EMEK YAYINLARI

DEMBİR DERGİSİ

Derleyen
Özkan Günal _ Emine Aytül Erol

Editör
Özkan Günal

Tasarım
Özkan Günal

SAYI-13
Ocak 2016

Kandiller

EMEK YAYINEVİ
Reyhan Mah. Cumhuriyet Cad. Doruk İşh. No: 150 D: 1B/38
Osmangazi BURSA
Tel: 0(224) 241 03 22

info@emekyayinevi.com
www.emekyayinevi.com

©2016 Emek Yayınevi
Eserin tüm yayın hakları Emek Yayınevi'ne aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Ücretsizdir, parayla satılmaz.

EDİTÖRDEN

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Sayfa 5

Bu dergi Namı Dampetli Halil İbrahim Baki Hz'nin gönlünden, gönlümüzde ettiği mana zevklerinin, yine O'nun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlamları içermektedir. Dergimizin birinci sayısının konusu, **Kandiller**...

Kandiller tüm İslam âlemi için önem arz eden olgular olup İslam'da yeri var mı, peygamber z amanında kutlanmış mı? Gibi sorularla tartışılmaya devam edilmekle birlikte, İslam'dan altı yüz yıl sonra yürürlüğe girmiş gibi söylemlerle önemi zayıflatılmaya çalışılsa da insanlık için çok faydalı olduğu gerçeğini değiştiremeyecek kadar değerlidir. İnsanlığa yılın belli aralıklarında, Hz Muhammed'e, İslam'a, tevhide ait imanı güzelliklerin hatırlanması ve hele ki günümüzde dayatılan sadece maddeye dayalı yaşam süren ama Allah'ın varlığına da inanana maneviyatı hatırlatan kutsallardır. Kutsiyetleri içlerinde bannırdıkları güzelliklerin kutsiyetinden gelmektedir. Çok değerli bir mücevherin içine konulduğu kutuda içindeki mücevher kadar değer kazanır. Tıpkı insan gibi...

AYIN KONUSU

Sayfa 8

Kandiller İslam âlemi içinde belirli günlerde kutlanan çok önemli değerlerdir. Her biri ayrı ayrı içerisinde iman ve insan adına manevi olgular taşımaktadır. Bizlerin İslam'ı inanç olarak benimsemiş olmamız taşıdıkları manaları kendimizde oluşturma mesuliyetini de taşıdığımızın gerekçesidir. Cemarı Resulullah efendimiz İslam'ın, imanın, insanın, kulun kısaca tevhit bütünlüğünün zahir ve batın önderi olduğundan dolayı, onunla ilgi hiçbir şey yaşanmış bitmiş değildir. O, yaşam var olduğu sürece tüm bu değeri kendisine ümmet olanlarda yaşamaya devam edecektir.

AYIN RÖPORTAJI

Demir:

Dergimizin yeni yıldaki ilk konusu Kandiller. İslam âlemi Hz Resulullah'ın manevi yaşantısındaki mazhariyetlerini Kandil kelimesiyle isimlendirmiştir. Kandil kelime anlamı olarak, içine sıvı yağ ve fitil konarak yakılan ve aydınlatmada kullanılan bir alet demektir. Hz Resulullah'ın manevi yolculuğundaki evreler neden kandil kelimesiyle isimlendirilmiştir efendim?

Sayfa 18

Özkan Günal:

Kandilin zahiri yönüyle taşıdığı anlam, Osmanlı İmparatorluğu döneminde, kutsal olan bu günlerde cami minarelerinde halkın o günün diğer günlerden farklı bir gün olduğunu anlayabilmesi için kandil yakılması âdetidir. Taşıdığı mana cihetiyle insanın iç yani düşünce âlemini aydınlatan, cehaleti kaldıran ışık olan bilgi anlamına gelmektedir. Bu öyle bir kandildir ki Nur suresi 35. Ayeti kerimede,

Halil İbrahim Baki Hazretleri

Vuslat-ı Canan

Sayfa 35

*"Didarı, o cemali görüncye kadar
Başkasını görür göz, o Cemalullah
Bütün güzelliğiyle kablende zahir olursa
Bu göz artık başkasını göremez."*

Mıracın kelime anlamlarından birisi aşkın maşukuna vuslatıdır. Aşık vuslat-ı canan için meydan arar. Aşık vuslat-ı canan için mürşit arar. Aşık vuslat-ı canan için yol arar. Aşık vuslat-ı canan için ilim arar. Aşık vuslat-ı canan için muhabbet arar. Aşık vuslat-ı canan için Zikrullah arar. Oyleyse bu saydığım faktörlerin hepsi aşık için. Meydan, yol, mürşit, ilim irfan, muhabbet aşık içindir. Bu nedenle "Kimde var aşkın nişanı durur akıbet maşukunu o bulur" demişler.

SİZDEN GELENLER

Cehaletimize yanan kandil Sayfa 24

Nefsi nefsimize yaşarken, yaptığımız ibadetle dahi benlik giyinirken, cehaletimizin içinde ikilik bataklığında boğulurken ve üstelikte bunun farkında bile değilken, idrakimize öyle bir kandil yandı ki, "Aydınlandı âlem doğdu Muhammed" beyanının tam da karşılığı diye düşünüyoruz ve düşündükçe de ne büyük lütuftur, layık olmak ne mümkün diye yanıyoruz.

Mısri Niyazi Hz İrfan Sofraları

Elli Sekizinci Sofra

Sayfa 28

Bismillahirrahmanirrahim.

Allah Teala Kehf Suresi 60 ayetinde şöyle buyurmuştur,

*Musa, genç arkadaşına, Ben iki denizin birleştiği yere ulaşmaya
yahut yıllarca yürümeye kararlıyım dedi.*

İki deniz, peygamberlik ahlaki olan şeriat ilmiyle Mevla'nın hakikat ilmidir. Hızır'ın, Mecma'u'l-Bahre'nde olması, onun her iki ilme sahip bulunmasına; Allah'ın Musa Aleyhisselam'ı Hızır'a göndermesi, insan kemalinin ancak ledüni ilimle tamam olacağına işaretler.

MAKALE

RİSALE Fİ BEYAN-I SÜLÜK-İ ŞERİAT ve HAKİKAT

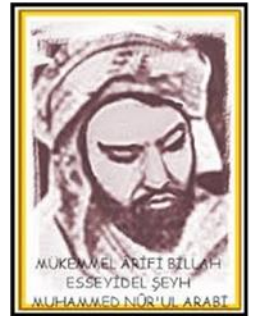
Sayfa 32

Bismillahirrahmanirrahim

Malum ola ki, sülük-i Hak üç kısım üzeredir:

Birinci sülük; şeriattır.

Şeriat saliki olan, kendisine ve âleme yani mevcudatın cümlesine bakıp, "Ben yokken var oldum" diye Allah'ın varlığını anlayıp, kendisinin ve cümlelerin Allah'ın delili olduğunu fark etmelidir. Ve bu sülûka, tarihi istidlâl yani kanıtlara bakarak sonuç çıkartma ve ilmel yakın derler. Şüphe ve şekden anma değildir. Bundan ötürü bu sülûka ümmet ayrılığa düştüler. Aklın delilleri ve bu akılla bakışıyla yetinip, nakledilen sözleri de zan zannedip, taklit ehli olanlardır. Zira akıl kâh hata ve kâh isabet eder. Anma nakledilen deliller hata etmez. Zira haber veren sadık kullar, hakikat gerçeklerini haber verir.

KUR'ANI KERİMİN KENDİSİNİ ANLATIŞI

Sayfa 39

Asra andolsun; gerçekten insan, ziyandadır. Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka. İşte, kimin tartıları ağır basarsa artık o, hoşnut olunan bir hayat içindedir. İman edip salih amellerde bulunanlar ise; işte onlar da, yaratılmışların en hayırlıdır. Rableri Katında onların ödülleri, içinde ebedî kalıcılar olmak üzere altından ırmaqlar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden içi titreyerek korku duyan kimse içindir.

ALINTI BÖLÜMÜ

Seni görünce heyecan fırtınasına tutuluyor kalbim. Elim ayağım dolanıyor, kelimeler dudaklarımdan ya çıkıyor ya da zordan kısıp ve titrete dökülüyorlar. Ne olur bakışlarını üzerim den çek kısa süreliğine, bir çek olsun yüzüne bakabileyim.

Sayfa 42

SEVGİYE DAİR

**Namı Damperli,
Halil İbrahim Baki Hazretleri**

Âşıklık yolundaki tüm canlara selam olsun...

*Halil nazar eyle her an
Aşikârdır yüce sultan
Sırrullah'a şahit olan
Bizden size selam olsun*

EDİTÖRDEN

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Namı Damperli Halil İbrahim Baki Hz'nin gönlünden, gönlümüze ektiği mana zevklerinin, yine O'nun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımları içermektedir. Dergimizin on üçüncü sayısının konusu, **Kandiller...**

Kandiller tüm İslam âlemi için önem arz eden olgular olup İslam'da yeri var mı, peygamber zamanında kutlanmış mı? Gibi sorularla tartışılmaya devam edilmekle birlikte, İslam'dan altı yüz yıl sonra yürürlüğe girmiştir gibi söylemlerle önemi zayıflatılmaya çalışılsa da insanlık için çok faydalı olduğu tartışılmaz bir gerçektir. İnsanlığa yılın belli aralıklarında, Hz Muhammed'e, İslam'a, tevhide ait imani güzelliklerin hatırlatılması ve hele ki günümüzde dayatılan sadece maddeye dayalı yaşam süren ama Allah'ın varlığına da inananlara maneviyatı hatırlatan kutsallardır. Kutsiyetleri içlerinde barındırdıkları güzelliklerin kutsiyetinden gelmektedir. Çok değerli bir mücevherin içine konulduğu kutu da içindeki mücevher kadar değer kazanır. Tıpkı insan gibi...

Kandiller sırasıyla, Mevlid Kandili, Regaip Kandili, Mirac Kandili, Beraat Kandili ve Kadir gecesi olarak kutlanmaktadır. Bu gecelerde günün önemine dikkat çekmek için minarelerde kandil yakılmasıyla isimlerinin sonuna kandil ismi eklenmiştir. İnananlar kendilerince bu günlerde ibadetlerini yapıp, dualar edip kendileri için en güzel şekilde değerlendirmeye çalışırlar. Dünyevî yaşama kapıldıklarından dolayı uzak kaldıkları inanca yaklaşmayı gerçekleştirirler. Nasıl ki ibadetlerin hem zahir hem de batın yönü varsa kandillerin de hem zahir hem batın yönü vardır. İmanın iki boyutu olan bu değerler kendi alanlarında mesuliyet yüklerler. İlkokul öğrencisinin ilkokula göre çalışıp ödev yapması kendisine göredir, lise öğrencisinin kendisine göre. İlkokuldan liseye geçmiş bir öğrenci "Ödev ve ders çalışmak artık yok, onlar ilkokulda kaldı" diyemezse ve bundan sonra liseye göre ders çalışıp ödev yapma sorumluluğu taşımalıysa aynen öyle. Evet, ilkokula göre ders çalışıp ödev yapmak bitti doğru ama ilkokula göre. Şimdi liseye göre başladı. İman boyutu da böyledir. Şeriatın ibadetleri şeriata göre, hakikatin ibadetleri hakikate göredir, ibadet bitmez. Namaz hakikate göre, oruç hakikate göre, hac hakikate göre, kelimeyi şehadet hakikate göre, zekât hakikate göre olacak, namazsız, oruçsuz, zekâtsiz, hacsiz, şehadetsiz kalınmayacak.

Bu gerçeklik kandiller için de geçerli olup hakikat imanına talip olmuşlar olarak kandillerin hakikatini yerine getirmek farzdır. Mevlid kandilinin hakikati, Regaip kandilinin hakikati, Mirac kandilinin hakikati, Beraat kandilinin hakikati ve Kadir gecesinin hakikati bizde talipler olarak tecelli etmelidir. Tüm bu kandiller halktan Hakk'a uruç ve Hak'tan halka nüzul olan seyri suluk yolculuğumuzun bütünlüğünü oluşturmaktadır. Kandillerin bizde tecelliye gelmeyişi ilim boyutunda kaldığımızın, kandillere kendi varlığımızda şahit olmadığımızın göstergesidir. Şahit olmak yani görmek, görmek istediğimizin kendimizde tecelliye gelmesiyle mümkündür.

Mevlid Kandili, Muhammedî Nurun idrakimize doğumudur.

Regaip Kandili, idrakimize doğan Nuru Muhammediyeye rağbet edişimizdir.

Mirac Kandili, Nuru Muhammediyeye kendimizde şahit oluşumuzdur.

Beraat Kandili, bu şehadetin neticesinde sıfatlarımızın nuru Muhammediyeye tabi oluşudur.

Kadir Gecesi, kendi aslımız olan Allah'ın insan dediği insanlığa ulaşmış oluşumuzdur.

Dergimizin ilerleyen bölümlerinde bu hakikatler idraklere sunulacaktır. Bilinmelidir ki, bilmeye başladığımız her bilgi, o bilgiyle yaşayıp kendimizde oluşturma sorumluluğunu beraberinde getirir. Bilgi, nefse elbise değil kalbe nur olursa cehalet karanlığımız güne döner. Mevlam yolunda olma gayretimizi daim, lütfettiği hakikatin şükrünü yapanlardan eylesin.

Aşk u niyazlarımla

**Maşuk aşığına len terânî demez
Huzura geleni geri çevirmez
Âşık maşukunun sırrını demez
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali**

**Bir ile ol birin demine giren
Sevda çiçeklerin gülünü deren
Sülûk-u tevhitte Miracın bilen
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali**

**Habib mahbup için var oldu cihan
Örtüsü açıldı kalmadı nihan
Âdem safiyullah zatına mihman
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali**

**Tanır isen durma kendi özünü
Arif ol bu sırra söyle sözünü
Kemal-i edeple görülür yüzü
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali**

**Halil'e lütfedip açıldı kapı
Mamur oldu anda virane yapı
Bilinmekliğini istedi zâtı
Medet Ya Muhammed medet Ya Ali**

Aydınlandı âlem doğdu Muhammet
Apaçık görülür oldu cehalet
Mevlit kandilinde gerçeği fark et
Kendi aslımıza ayanlardanız.

Seçilmişliğine yüzün çevirme
İşittirilene tabi ol sende
Regaip kandilin yansın zikrinle
Telkin edileni yapanlardanız.

Vaz geç eski halden dönme geriye
Yaşantın değişsin kanma nefsine
Fail mevsuf mevcut tecellisinde
Edep Erkan ile duranlardanız.

Girdiğimiz mekân aşk pazardır
Terazisi aşktır aşkla tartılar
Sadakat verilir gönül alınır
Meydanda canını satanlardanız.

Uruç ettik halktan Hakk'a yüceldik
Sunulan şehadet şerbetin içtik
Miraç kandilinde fenaya erdik
Ölmeden ölümü tadanlardanız.

Zatı Hak tecelli etti cümleye
Hak zahir halk batın oldu âlemde
Haktır dilimizden söyleyen bize
Kurbu feraize varanlardanız.

Kulluğa çıkıştır halk elbisesi
Bilinmek isteği varlık sebebi
Âşık maşukuyla görür kendini
Beraat kandili yananlardanız.

Zatından zatına sıfatlanandır
Gayıp değil artık mutlak olandır
Fakir varın **Halil** zuhuratıdır
Sağ elden Beratı alanlardanız.

AYIN KONUSU

Kandiller İslam âlemi içinde belirli günlerde kutlanan çok önemli değerlerdir. Her biri ayrı ayrı içerisinde iman ve insan adına manevi olgular taşımaktadır. Bizlerin İslam'ı inanç olarak benimsemiş olmamız taşıdıkları manaları kendimizde oluşturma mesuliyetini de taşıdığımızın gerekçesidir.

Cenabı Resulullah efendimiz İslam'ın, imanın, insanın, kulun kısaca tevhit bütünlüğünün zahir ve batın önderi olduğundan dolayı, onunla ilgili hiçbir şey yaşanmış bitmiş değildir. O, yaşam var olduğu sürece tüm bu değeri kendisine ümmet olanlar da yaşamaya devam edecektir.

İşte kandiller de, taşıdıkları tevhit gerçekliği ile bizlerin kendi iman ve insanlığımız için kendimizde oluşturmamız gereken değerleri taşıdıklarından insanlığımıza ulaşma yolculuğu olan seyr-i sülûk yolculuğunun bütünlüğüdürler. Her bir kandil uruç ve nüzul olarak kendimizde yanmalıdır. Sadece zahir boyutunu geçmişte yaşanan bir değer olarak ele alıp zahirinde kalırsak kendi kandilimizi yakamayız. Bu kandiller sırasıyla Mevlid, Regaip, Mirac, Beraat ve Kadir gecesidir. Şimdi kandilleri, zahir yönünün içeriği olan mana yönüyle inceleyip taşıdıkları manayı kendimizde oluşturma gayretine girmeliyiz ki bizler inancımızı imana dönüştürebilelim.

Mevlid Kandili:

Yaratılmışların en hayırlısı, insanların en seçkini olan Peygamberimizin doğumu, tüm insanlık için oldukça büyük önem arz etmektedir. O tevhit sahibi, her bakımdan insanların en mükemmelidir. İnsanlığa duyurduğu, tebliğ ve telkin ettiği iman yaşantısını bizzat kendi yaşantısı ile ortaya koymuştur. Öncelikle, her ne kadar tanımaya çalışsak da asla layıkıyla tanıyamayacağımız, ne kadar anlamaya çalışsak da asla layıkıyla anlayamayacağımız, layıkıyla bilemeyeceğimiz, ancak yine kendisinin lütfettiği kadar bilip, anlayıp, tanıyabileceğimiz O âlemler sultanını, O varlığımızın var oluş sebebinin tanımaya ve anlamaya çalışmalıyız. O, kendinden gayrıyı, kendisinden gayrıya bildirmeyendir. Cenabı Resulullah efendimiz kendisi için,

Allah'ın ilk yarattığı benim nurumdur. Diğer her şey o nurdan yaratılmıştır.

demektedir. Bu sebeple âlem, Nur-u Muhammediye ve Tafsilat-ı Muhammediye olarak zikredilir. Buradan anlıyoruz ki varlığın batın ve zahir boyutları ayrılmaksızın Muhammedî nurun zahirliğidir. Her ne görüyor, biliyor, işitiyor ve konuşuyorsak aslı itibarıyla Muhammedi görüyor, biliyor, işitiyor ve konuşuyoruz. Bu değişmez gerçek olup sahiplendiğimiz hakikattir. Kur'an'ı kerimin Nisa suresi 174 ayetinde,

Ey insanlar, bakın size Rabbinizden kesin bir delil geldi; size açık bir nur indirdik.

denilerek anlatılan indirilmiş Nurdur O. O, Cenabı Allah'ın Ahzab suresi 45-46 ayetlerinde,

Ey Peygamber! Biz seni bir şahit, bir müjdeleyici, bir uyarıcı; Allah'ın izniyle kendi yoluna çağıran bir davetçi ve aydınlatıcı bir nur olarak gönderdik.

dediği, karanlığı aydınlığa, şirki tevhide dönüştüren nurdur. Enbiya suresi 107 ayetinde,

Seni Biz, sadece âlemlere rahmet olarak gönderdik.

dediği bizlere, cehalet karanlığında şirkini yaşayanlara gönderilen rahmet olan tevhittir, nurdur. O, tüm yaşamı kendisini bildirerek şirkte olanları tevhide davet üzerine kurulu olandır. O sadece 1444 sene evvel 571 yılında dünyada Abdullah'tan olma Amine'den doğma bir beşer olmaktan çok daha fazlasıdır. O'nun doğumu tevhidin doğumu, insanlığın doğumu, şehadetin doğumu, imanın doğumudur. Onsuz ne din, ne inanç, ne iman asla şirkinden arınamaz. Onsuz Kâbe, putların mekânı olmaktan kurtulamaz. İşte, insanlık, huzur, mutluluk, barış ve insan gibi yaşamak olan tevhit üzerine yaşar hale gelmek istiyorsa, Peygamber efendimizin doğumuyla aydınlanmalıdır. Peygamber Efendimizin doğduğu gece olan Mevlit Kandili de biz Müslümanlar için kutlu bir gecedir ve idrak edilmesi gerektir. Mevlit kandilini sadece yılda bir gün olarak anmak insanlığa ulaşmak için yeterli değildir, önemli olan Muhammedî irfaniyetin kendi âlemimize doğmasıdır. Fetih suresi 26 ayetinde,

Küfredenler kalplerinde cehalet tarafını seçip şirki yaşadıkları sırada Allah, peygamberinin ve müminlerin üzerine sükûnet ve güvenini indirdi, onlara nefis terbiyesini yükledi. Zaten onlar, buna layık ve ehliyetli idiler. Allah, her şeyi bilendir.

denilmektedir. İşte nefis terbiyesini yükleme kendi ilahlığını yaşarken kendisine zulmedenlere indirdiği Mürşid-i Kamillerdir. İndiriliş, Allah'ın kendisine seçtiklerinedir. Mürşid-i Kamil esmasıyla zikrettiğimiz ise görünen suret ve zikredilen esma değil o ismin müsemması, suretin sireti olan Hakikat-i Muhammediyedir yani Mürşid-i Kamil tevhidin kendisini tanıtp, ispat edip, muhabbet ettiği kemâl tecellisidir. Mürşid-i Kamil, kendi varını Allah'ta fena kılarak halktan Hakk'a uruç etmiş ve devamında Hak'tan halka nüzul ederek, Hakk'ın varlığıyla, tecelliye çıkışındaki aldığı esma olarak, yeryüzü, gökyüzü ve ikisinin arasındaki putları kırıp Kâbe'nin yeni örtüsü olmuştur.

Mürşid-i Kamil, bizim aramızda bulunan Allah dostu, Muhammedî ahlakıyla birlikte Muhammedî irfâniyetiyle, yaptığı muhabbet neticesinde güneşin doğuşu gibi idrakimize doğar. Bu doğumun neticesinde, bizler kendi halimizi görmeye başlarız. Huzurunda olduğu Mürşid-i Kâmilinin idrakiyle kendi Mevlid kandili yanan insan, artık kendisinin zannettiği gibi temiz ve pak iman ehli olmadığını görür. Şirk içerisinde yaşadığını ve kendisini bu hal üzere tutan, esfel olan mahlûk sıfatları görmeye başlamasının yanında, nasıl iman ehli, kendisinden razı olunmuş kullardan ve Allah'ın insan dediklerinden olması gerektiğini görür. Zan tevhidinde şirkini yaşayanların insanlık tanımı, içinde buldukları hal üzerinedir ki bu varlığa küfürdür. Küfürden geçmek küfrü doğan tevhit neticesinde görüp terk etmekle mümkündür.

Cenabı Allah bizlerin, doğan tevhidin şükrünü yapanlardan olma gayretimizi daim eylesin.

Regaip Kandili:

Cenabı Allah Recep ayının ilk Cuma gecesi Hz Muhammed efendimizi, annesi Hz Âmine'nin karnında halk etmeyi murat ettiği zaman cennetin bekçisi Rıdvan'a Firdevs kapılarını açmasını emretti ve semavat ve arzda haber verme görevlisi şöyle nidâ etti,

“Dikkat edin! Hidayet rehberi Peygamberin kendisinden yaratılacağı nur, bu gece Âmine'nin karnında karar buldu. Orada yaratılışı tamam bulacak, müjdeleyici tevhit olarak insanlara zahir olacaktır.”

O gece dünyadaki putlar tersine çevrildi. Kıtık içindeki halk o gecedен sonra rahata erdi. Yeryüzü yeşerdi, ağaçlar meyveye durdu ve insanlar Mekke'ye gelmeye başladı. Annesinin Resulullah'a hamile kaldığı geceye "Fetih ve bolluk yılı" adı verildi. Peygamber Efendimizin yaratılacağı temiz nutfе annesi Âmine'ye intikal ettiğinde melekût ve ceberut âleminde şöyle seslenildi,

"Kutsal yerlere güzel kokular sürün, şerefli mekânları temizleyin, seccade döşeyin, Hz Muhammed Âmine'nin karnına intikal etti."

Şimdi bu anlatımlar ışığında baktığımızda Regaip kandilinin Hz Muhammed efendimizin annesinin karnına düştükten sonra Nur-u Muhammediyenin varlık olan kendi tafsilatıyla tevhit olduğunu anlayabiliyoruz. Zahirde yaşanan bu hadisenin bizlerin idrakinde de gerçekleşmesi gerekir ki tevhidi kendi varlığımızda doğuralım. Çünkü kul, gördüğü Rabbi, işittiği Rabbi, zikri Rabbi, fikri, sevgisi Rabbi olandır ve bu Rabbe kendimizden arif olmak olup ancak Cenabı Resulullah efendimizin ahlakıyla ahlaklanıp, irfâniyetiyle ziynetlenmekle mümkündür.

Regaip kandili Recep ayında kutlanmaktadır ve Regaip Arapça bir kelimedir. Regabe kökünden gelmektedir. Regabe, kelime olarak, herhangi bir şeyi istemek, arzulamak, ona karşı meyletmek ve onu elde etmek için çaba sarf etmek demektir. Bir diğer anlamı ise gaybın anahtarının verilmesi manasını taşır. Bizde, Mevlid kandilinde gerçekleşen doğumun neticesinde boyun büküp bizi esfelden alaya, insanlığımıza ulaştıracak olana talebimiz olması gerektiği kanaati gerçekleşir. Mürşid-i Kamil'de gördüğümüz tevhide boyanmayı talep ederiz. Bu talep neticesinde Nahl suresi 43 ayette,

Siz Allah'ı zikretmesini bilmiyorsanız, zikri bir insan-ı kâminden öğrenirsiniz, o zaman sizin zikriniz zikir olur.

buyurduğu gibi Mürşid-i Kamil'den, Zikrullahı bize de bildirilmesini isteriz. Mürşid-i Kamil bize Zikrullahı telkin eder. Bu telkin neticesinde talip de verdiği ikrara sadık kalıp, zikrine hizmet eder de ben demek yerine Allah demeye başlayıp devam ederse seyri sülûk yolculuğuna adım atmaya başlamıştır. Zikrullahın bir diğer ismi de Mayayı Muhammediye olduğundan nuru Muhammediyenin iç âlemimize düşmesi gerçekleşmiş bizi mayalamış olur. Zikrin telkini beraberinde mesuliyetler getirir ki bu mesuliyetler bizi düşmekten kurtaracaktır. Bu mesuliyetler, bizim kendi hakikatimizle aramızda ve zan tevhidini şirkimizle beraber yaşamamızın sebepleri olup, bu sebeplerden uzaklaşmaktır. Uzaklaşmamız gereken haller;

Eski alışkanlıkların terki, eski bulunduğumuz ortamların terki, eski görüştüklerimizin terki, eski sevdiklerimiz, eski zikrettiklerimiz, eski bilişlerimiz, eski noksan anlayışımız, kin, kibir, gurur, nefret, öfke, haset gibi zulmani sıfatlardır.

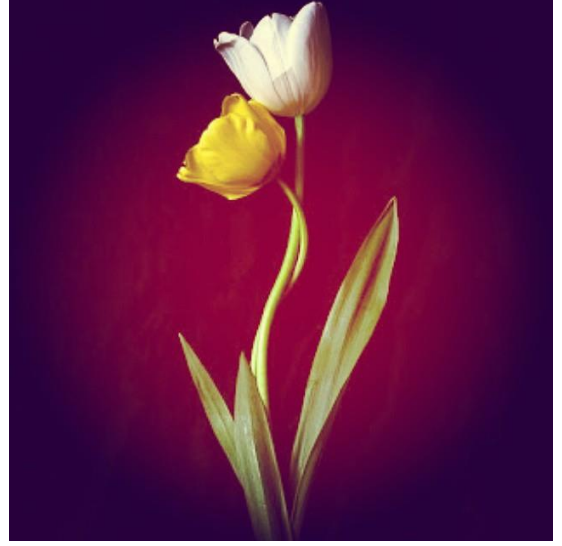
Eskilerin terkiyle birlikte yenilerinin oluşması gerekir ki bunlar;

Tabi olduğumuz meydanın erkânına göre yaşamaya başlamak, telkin edilen zikrullahı hizmet, meydanın âşıklarıyla görüşmek, beşeri mesuliyetler dışında zikir ehli olmayana tabi olmamak, verdiğimiz ikrarda sadakatle kalmak, samimiyet ve eminlik kurmak, sevgimizi zikre yöneltmek, sabrı, tevazuyu, hoş görüyü yaşantımızda devreye sokmak olarak sıralanabilir. Buna temizlenmek için kirlendiğimiz ortamdan uzaklaşp temiz ortama dâhil olmak diyebiliriz.

Zikre hizmetimiz Allah'ın zikrinin dilimizden kalbimize ulaşmasını sağlar ki zikir ancak kalben yapılmaya başlayınca kalp huzura erebilir. Rad suresi 28 ayette,

Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberiniz olsun; kalpler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur.

beyanı bu gerçeğin ispatıdır. Regaip kandilinin Recep ayında ve Recep ayının Allah'ın ayı oluşu Regaip kandiline erene Allah'ın zikrinin telkin edilişidir. Bu telkin ediliş gaybın anahtarının verilmesi olduğundan telkin edilen zikrullahı, sadakat ile hizmet anahtarı kullanmaya başlamaktır. Zikre hizmetle Allah'ın bizden kendisini zikredişine ulaşmış tevhide erince de şahadetimizde varlığımızın ve cümle varlıkların Allah'ın kendisini zikredişine olduğunu işitir ve görürüz ki buna iman denir. Artık gayb olan Allah, Zikrullahla zahir olurken benlik Allah'ın zikrinde hükmünü yitirir. Regaip kandili talibin idrakinde yanmış olur. O, Regaip kandilini hakikat boyutunda hak edip kutlanmış hale gelmiştir.

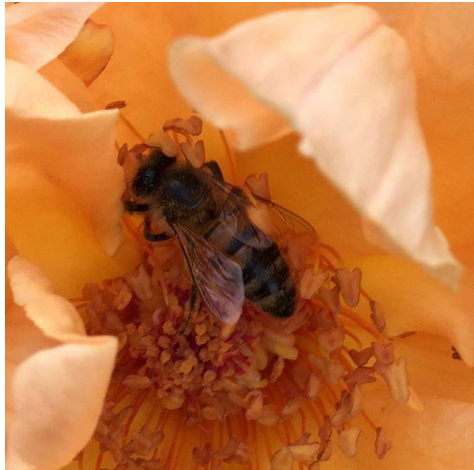
Cenabı Allah talepkâr olan bizleri de bu irfaniyetten ayırmasın inşallah.

Mirac Kandili:

Mirac Gecesi, Recep ayının 27. gecesidir. Mirac mucizesi, hicretten bir buçuk yıl önce, 621 yılı başlarında vuku bulmuştur. Kelime anlamı olarak yükselmek anlamına gelmektedir. Mirac hadisesi, Cenabı Resulullah Efendimizin peygamberliğinin on ikinci yılında, Mekke'de vuku bulmuştur.

Cenabı Allah Cebrail As'a "*Habibimizi çok üzdük! Onu müjdele ve katımıza getir*" buyurdu. Cebrail As bu davetin ne olduğunu bildiğinden çıkılacak olan ve İsrâ denilen gece yolculuğuyla yapılacak uruca uygun bineği almaya cennete gider. Cebrail As cennetten Burak isimli binekle Ümmühan'ın evinde istirahat eden Cenabı Resulullah'a gelir. Kendisine Cenabı Allah'ın davetini iletir. Cenabı Resulullah efendimiz Burak bineğiyle yanında Cebrail As'la birlikte Ümmühan'ın evinden Mescid-i Haram'a geçip, Mescid-i Haram'dan, Mescid-i Aksâ'ya gelir. Orada içlerinde Hz İsa, Hz Musa ve Hz İbrahim'in de bulunduğu Peygamberler topluluğu kendisini karşıladı ve bu Peygamberlere imam olarak onlara iki rekât namaz kıldırıldı. Namazdan sonra semanın bütün tabakalarına uğradı. Bundan sonra Cebrail'le birlikte Sidretü'l-Müntehâ'ya geldiler. Burak bineği ve Cebrail As burada kaldı. Cenabı Resulullah efendimiz adımı atınca kendisini bekleyen Refref isimli bineğe bindi ve ilerlemeye başladı.

Nihayet, hiçbir kimsenin hiçbir zaman erişememiş olduğu yakınlık makamına, İlahî kabule, İlahî ikram ve ihsana nail oldu! Cenabı Resulullah efendimiz Miraç'ta Cenabı Hak'a bütün mahlûkatın zikrini hediye etti ve Cenabı Hak'la konuşmaya başladılar. Cenabı Resulullah efendimiz ümmetinin kurtuluşunu, onların tevhide tabi olup tevhit üzerine yaşamalarını ve bunun neticesinde ümmetinin de Mirac etmesini niyaz etti.

Böylece zahir yönüyle Cenabı Resulullah efendimizin Mirac mucizesinin nasıl yaşandığı anlatılmış oldu. Bu öyle bir mucizedir ki varlık âleminin zahir olduğu andan itibaren sadece Peygamber efendimize ve onun ümmetine nasip olmuştur. Zaten cümle âlem ve Peygamberlik bu mucize için var olmuştur. Nur-u Muhammediyenin kendisiyle vuslatıdır. Zikirle zikrin tecellisine ulaşmaktır.

Bizlere tevhit olarak doğan Nur-u Muhammediyenin neticesinde görür hale geldiğimiz kendi aslımızı kendimizde oluşturmayı rağbet ederek girdiğimiz yolculuktur İsrâ denilerek beyan edilen gece yolculuğu. Bu yola, rağbetimiz sonucu bize telkin edilen mayayı Muhammed olan Zikrullahla girmiştik. Zikrullahla girdiğimiz bu yolculuk, zikrettiğimize ulaşır, zikrettiğimize kendi varlığımızda şahit olmayla devam edecektir. Mirac mucizesine gece yolculuğu denilmesinin sebebi halktan Hakk'a yapılan uruç yolculuğunda nefsanîyetimizi görmeyecek olmamızdır.

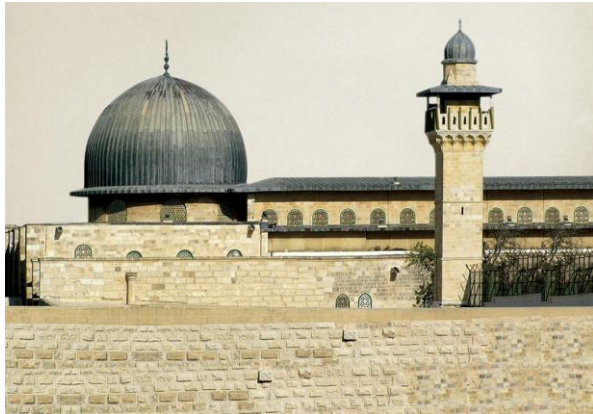

Bizler, mevcut halimizi Muhammedî nur olan tevhidin doğumuyla görür hale gelişimiz sonucu küfür içinde kendi insanlığımızdan çok uzak biçimde karanlıklar içinde yaşadığımızı fark ettik. Bu farkın neticesinde tevhide ermek isteğimizle birlikte, kendimizi katletmek isteyen ve bu uğurda bize zulüm eden nefs-i emmarenin zulmani sıfatlarından sığınmak için Mürşid-i Kamil'e gelişimizle Zikrullahın telkin edilişi, Ümmihan'ın evine gelişimizdir. Bize Zikrullahın telkini, zikrin zakirine davet edilışıdır. Zikrin telkinin Hz Muhammedin davet edilmesi olması, seyri suluk boyunca tüm muhabbetler, meratipler ve yapılan hizmetlerin telkin edilen zikre oluşundandır. Bu telkin Allah'ın kendisine davet edilışıdır.

Cebraîl olan Küllî akıl bize Mürşid-i Kamil'le tecelli etmektedir. Küllî akla tabi oluşumuz, kendi nefsi-i emmaremize tabi olan aklımızı Nur-u Muhammediyeye tabi kılışımızdır. Ne zaman aklımızı nefsimize tabi olmaktan alıp, nefsimizi kendisine tabi akılla güzel ve doğru görmekten geçeriz işte o zaman Cebraîl, Burak isimli bineği getirir bize. Burak, küllî akıldan yani Mürşid-i Kâminden Nur-u Muhammediyenin kendi tevhitliğine ait bilgiyi bilme özelliğimiz olup, gelmesi Mürşid-i Kamil'in bize kendi aslımızı muhabbet etmeye başlamasıyla bilme özelliğimizi Allah'ı bilme yönünde kullanmaya başlamamızdır.

Daha sonra talip, Mürşid-i Kâmilinin ve tevhibi bilme özelliğinin eşliğinde Haremi şerife gelir. Haremi şerif, dâhil olduğu meydandır ve yolculuğu meydana başlayacaktır. Haremi şeriften Mescidi Aksaya yapılan bu yolculuk, talibin kendi nispetlerine tövbe etmesiyle gerçekleşen yolculuktur. Talip Mürşidi Kamil'inin kendisine telkin ettiği meratipler ve kendisindeki bilme yeteneğini, muhabbeti yapılan tevhibi bilmede kullanarak Sidretü'l-Müntehâ denilen varlık âleminin son sınırına gelir. İşte burası telkin edilen tevhibi efal, tevhibi sıfat sonucunda telkin edilen tevhibi zatın talipte tecelli edeceği, bilmenin bitmesi gereken yer, Allah'ın ilmini bilmekten Allah'ı bilmeye geçilen yerdir.

Sidretü'l-Müntehâ'dan geçmek, tam bir yokluk haliyle Allah'ta fena bulmaktır. Sidreden ileriye geçmek, bizim için başladığımız Mirac yolculuğunda farzdır. Bu farz idrakimizde gerçekleşerek yerine gelir. Şimdi, anlamalıyız ki, Tévhibi Efalde nispet fiilimiz kalktı lakin fiil kalkmadı, fiil daimidir. Tévhibi Sıfatta nispet sıfatımız kalktı lakin sıfat kalkmadı, sıfat daimidir. Tévhibi Zatta nispet vücudumuz kalktı lakin vücut kalkmadı, vücut daimidir. Şimdi, talip dediğimiz, sadece bir anlayıştı ve bu anlayış yok oldu. Fiil devam ediyor, sıfat devam ediyor, vücut devam ediyor. İşte o geriye kalan ve daimi olan nispetsiz fiil, nispetsiz sıfat, nispetsiz vücut bizim zahirlik dediğimizdir.

Bu zahirlik Hakk'ın zahir oluşudur. Hak zahir olunca batın olan halk ise Hakk'ın zahirliğinde Hak'ta batın bulunan henüz zahire gelmemiş kul denilen anlayıştı ki bu kulun muhatabı Hak'tır. Bu makam Kurb-u Feraiz ve müminlik makamıdır.

Talip girdiği cem zevkinde bu makamın hayretini yaşar kendiliksiz olarak ki bu ilerlemeye devam etmektir. Böylece doğumla başlayıp rağbeti neticesinde zikrin telkiniyle devam ederek yaptığı gece yolculuğu olan fena meratipleri sonucunda bâtinî yönüyle kendi Miracının nasıl yaşandığı anlatılmış oldu. Bu öyle bir mucizedir ki talibin varlık âleminde zahir olduğu andan itibaren gerçekleştirmesi gereken bir mucize olup, Allah gerçekliğine kendisinde ulaşmış şahit olduğu mucizedir. Nur-u Muhammediyenin talibin varlığında kendisiyle vuslatıdır. Zikirle zikrin tecellisine ulaşmaktır.

Mevlam talip olan cümle canlara nasip eylesin.

Berat Kandili:

İslam dininde kutsal kabul edilen gecelerden biridir. Şaban ayının 14. gününü 15. gününe bağlayan gece Berat gecesidir. Berat, temize çıkma, kaybedilmiş hakların geri alınması, günden kurtulma, bir iş veya zümreden uzak durma anlamına gelir, aynı zamanda rahmet gibi adlarla da anılır. Kur'an'ı Kerim'de Kamer suresi 43 ayette,

Sizin kâfirleriniz onlardan daha mı hayırlı? Yoksa sizin için kitaplarda bir berat mı var?

denilmektedir. Berat kandili gecesinde tüm günahlar af olunur ve yeni doğanlar Levh-i mahfuzda yazılır. Kiblenin, Kudüs'teki Mescid-i Aksa'dan Mekke'deki Kâbe istikametine çevrilmesi Berat Gecesinde gerçekleşmiştir. Resulullah efendimiz şöyle buyurmuşlardır,

“Recep, Allah'ın ayıdır. Şaban, benim ayımdır. Ramazan, ümmetimin ayıdır”

Mübarek Recep ayının ardından gelen Şaban ayı Resulullah efendimizin ayıdır ve Berat kandili bu ayda kutlanmaktadır. Bu da bize Berat kandilinde Muhammedî sıfatların zuhur ettiğini göstermektedir. Kur'an'ı Kerim'in Levh-i Mahfuz'dan dünya semasına toptan indirildiği bir gecedir. Nur-u Muhammediyenin kendisini sıfat olarak şahadet âleminde zahir edişidir. Bu sebeple Beratını sağ elden almak imanın önceliğidir. Sağ elden alınmayan Berat bizi şirkten kurtaran Berat değildir.

Mevlid kandilinden, Regaip kandiline geçtik, oradan Miraç kandilini zevk ettik devamında şimdi Berat kandilindeyiz.

Bizler, talipler olarak idrakimize doğan Muhammed ismiyle güzelleşmiş tevhit gerçekliğiyle kendi halimizi ve Allah'ın insan diye razı olduğu gerçekliği görür hale gelmiştik. Bu görüş, görüleni kendimizde oluşturma talebini doğurdu. Talebimiz neticesinde tevhidi doğuran Mürşid-i Kamil'e tabi olmaya rağbet ettik. Rağbetimiz sonucunda bize mayayı Muhammed olan zikrullah telkin edildi. Biz

telkin edilen zikrullaha hizmetle Allah'ı zikretmeye başlayarak kendi nefsimizi zikretmekten geçip zikirle zikrin kendi varımızdaki tecellisine ulaşmak için gece yolculuğu olan Fena meratiplerinde uruç etmeye başladık. Tevhid-i Efal, Tevhid-i Sıfat ve Tevhid-i Zat'ta nispetlerimize tövbe ederek kendi hakikatimizin zahirliğini örttüğümüz zan perdesi olan şirkimiz kalktı. Nispet perdesi kalkınca zikrettiğimize kendi zahirliğimizde şahit olarak zikrimizin tecellisine ermiş Miracımızı yapmış olduk.

Bundan sonra, Allah'ta fena son değil tevhit için başlangıç olduğundan nüzul devreye giriyor. Artık bizler yine kendi varlığımız olarak değil, Hakk'ın halkiyeti olarak şahadet âleminde kul esması giyeceğiz. Hakk'ın zahirliği nasıl ki bizim zahirliğimizdi, halkın zahirliği de yine bizim zahirliğimizdir. Burada halk zahir Hak batındır. Batınlık yok olmak, ayrı yerde olmak anlamında değil görünürlükle tecelli eden anlamındadır. Bu sebeple halk, Hakk'ın halk esması almasıdır. Var olan varlığın Hak olarak değil halk olarak zikredilmeye başlanması, Hakk'ın halkiyet elbisesi giyip şahadet âlemine halk olarak çıkmasıdır. İşte bizler bunu Berat kandili olarak kutluyoruz ki kulluk makamıdır.

Şimdi, başladığımız seyr-i sülûk yolculuğunda nispet fiilimizden soyunduk, nispet sıfatımızdan soyunduk, nispet vücudumuzdan soyunduk nispetsiz kaldık ki nispetsiz kalma bizim ikilik anlayışımızın devre dışı kalmasıyla bizim ölmezden evvel ölmemiz olmuştu lakin var olan ve olmaya devam eden varlık mevcut bulunmaya devam etmektedir. İşte bu varlık Hakk'ın zahir oluşu olan varlıktı yani bizim sahiplenerek kendi aslımıza cahil ve kör olduğumuz varlık. İşte biz bu varlık ile yeniden vücutlanmış olduk ki bu vücutlanış kendimizde kendi miracımızı yapışımızdı. Şimdi var olan ve üzerinden nispetin kalktığı sıfatlar ile kul olarak bulunmaya başlayacağız. Aradaki fark sıfatların nefsin ilahlığına değil Hakk'a tabi oluşudur. Bu sebeple Hakk'a tabi sıfatların kıblesi de Hak olduğundan secdeleri Hakk'a olacak, Hakk'ı tavaf edecekler. Dirilik Hakk'ın diriliğine tabi Hakk'ı ispat edecek, irade Hakk'ın iradesine tabi Hakk'ı isteyecek, ilim Hakk'ın ilmine tabi Hakk'ı bilecek, görme, işitme, kelem ve kudret tümünün muhatabı Hak olacaktır ki Berat etmektir. Dünyada nefsaniyet giyinerek nefse tabi olduğumuz için kaybettiğimiz haklarımızı geri aldık, nefsin şirkinden, kendimize zulmetmekten kurtulduk, günahlarımız bağışlandı ve yeniden Hakk'ın halkiyeti olarak tevhit âlemine doğduk adımız, Levh-i Mahfuz olan tevhit yaşamına kul olarak yazıldı. Kiblenin Mescidi Aksa'dan Kâbe'ye dönmesi de bu hakikatin gerçekleşmesinin ispatıdır. Berat kandili kulluk anlayışıyla sıfatlandığımız yer olup bu kulluk Cenabı Resulullah efendimizin kulluğudur. İşte, Cenabı Resulullah efendimizin

Şaban ayı benim ayımdır

derken anlatmak istediği budur. Diyor ki, Berat kandili olan benim kulluğum Zat'ın sıfatına tecellisiyle sıfatların zahir oluşu ve Zat'a tabiiyettir. Berat kandilini yakan talip Hakk'ın halkiyeti olarak kendisinden Rabbine arif olur ki işte o ümmet vasfına bürünür. Bizler, Berat kandiline ulaştığımızda kendi zahirliğimizde şahit olduğumuz Hakk'ın yine kendi zahirliğimizde zahiri yani kul esması alışı oluruz. Yaşantımız tevhit üzerine olmaya başlayarak tevhide doğmuş oluruz. Lakin dikkat edilmesi gereken biz yine ikilik olan bizliğimizle değil ikiliği bozmayan tevhit üzerine Hakk'ın halkiyeti olarak doğup Hakk'ın sıfatı oluruz. Varlığımız, Hakk'ın bizimle kendisini şahadet âlemine çıkartışı haline gelmiştir. Ayrılık değil aynılığın aynada zuhuru...

Mevlam Berat kandilinin hakikatini zevk edenlerden olma gayretimizi daim eylesin.

Kadir gecesi:

Kadir gecesi, İslam dinine göre, Kur'an'ın vahiy yoluyla Hz Muhammed'e gönderilmeye başlandığı gecedir ki Ramazan ayının yirmi yedinci gecesidir. Kadir gecesinden Mekke devrinde nazil olan ve Kur'an'ın doksan yedinci suresi olan beş ayetlik Kadir Suresi'nde bahsedilir. Kadir Suresinde Kur'an'ın Kadir gecesinde indirildiğinden, kadir gecesinin bin aydan daha hayırlı olduğundan, Kadir gecesinin rahmet ve berekete vesile olduğundan, bu sebeple insanlık için taşıdığı değerden bahsedilir.

Talip, Mevlid kandiliyle tanıştığı tevhit gerçekliğini kendisinde oluşturma isteğiyle Tevhide rağbet ederek Regaip kandiline erdi. Regaip kandilinde kendisine zikir telkin edildikten sonra zikriyle birlikte Mürşid-i Kamil önderliğinde bilme özelliğini, rağbet ettiği tevhide bilmede kullanarak fena meratiplerinde nispet varlığından soyunup Hakk'a kendi zahirliğinde şahit olup Mirac kandiline ulaştı. Mirac kandilinde Hakk'ın vücudlanması oldu. Bu şehadet neticesinde Hakk'ın halkiyetlenmesi olarak Muhammedî sıfatlarla sıfatlanarak kul esması alıp Hakk'ın sıfatlanması oldu. Şimdi kulluğuyla bulunarak Âdem'liğini kendisinde zahir edip Hakk'ın fiili olarak Kadir gecesinin hakikat yönüyle gerçekliğine erecektir.

Mirac kandili, Kurb-u Ferayizdir, Hak zahir halk batındır. Berat kandili, Kurb-u Nevafildir, Hak batın halk zahir. Kadir gecesi ise insan-ı kâmil mertebesidir ki, tenzih ile teşbihi cem eden makamı merkezdir. İşte Kadir gecesinde Hakk'ın ne evvelinde ne ahirinde ne batınında ne zahirinde şirk yoktur. Halkiyet kalmadı. Ancak evvelik, ahirlik, zahirlik ve batınlık isimleri kalır. Rahman suresi 29 ayette,

O her an bir şan alıştır.

denilerek bu hakikat anlatılır. Hadisi kutside,

Yere göğe sığmam, mümin kulunun gönlüne sığarım.

denilmektedir. Yani, kendi vücudunun Hakk'ın vücudundan ve sıfatının Hakk'ın sıfatından gayrı olmadığına ve fiilinin Hakk'ın fiilinden gayrı olmadığına emin olup, Hakk'ı fiiliyle, sıfatıyla ve zatıyla, kendisindeki tecellisiyle kendisine sığdırmıştır. Bu cihetle müminin eli, ayağı, gözü, kulağı ve bütün varlığı gönül olur.

Bizler bu tevhit gerçekliğine kendi ikiliğimizi birleyerek geldik ve şimdi tevhit ile bulunma boyutuna nüzul etmekteyiz. Tevhitte olma, tevhit ile olma... Devamında tevhit ile olma yolculuğunda Hakk'ın bizimle halkiyetlenmesi zevkine erdik ve burada Hakk'ın sıfatı olarak zahir olduk. Sıfat olan varlığımızda Hakk'ın sıfatlarına arif olarak tevhide tabî sıfatlarımızla tevhide müşahede etmeye başladık. Sıfatlanışımız bizi Hakk'ın fiil tecellisi olmaya götürdü ki işte burada Hakk'ın fiil tecellisi olarak zahire çıkarak gerçek tevhide ermiş olduk ki insan denilen tevhidin zuhur edişine. İnsan,

Nefsini bilen ancak Rabbini bilir

Hadis'ine göre, Hakk'a en büyük delil olduğundan bu hale, ilmen ve hal cihetiyle sadece suret olarak değil iç âleminde batın olan aslına ulaştığında gerçekte insan olacaktır. Hak kendisinde fena bulan yokluğunu getiren aşğını giyindir, artık o kulluğa ermiş, batındaki Hakk'ın zahirdeki esması olmuştur,

onun varlığından tecelli eden Hak, hali, kelamı halk için Hakk'a delil olmuştur. Ondandır vücudlanan, sıfatlanan, fiile gelen Hak'tır. Her kim ondan yansıyan cemal tecellisinden dolayı gerçekleşen ışığı izlerse, o da Hakk'ı tanımış, anlamış, yakınlaşmış olur. İşte bu kulun kandili yanmış, Kadir gecesi o kulda şahadet âleminde ispat olmuş olur. Ayrıca, Cenabı Allah'ın Kâdir esması vardır ki bize bu hakikati ifade etmektedir. El Kâdir, sonsuz güç ve kudret sahibi olan, her istediğini, istediği gibi sonsuz güç ve kudretiyle yapan demektir. Bu esma da, Kadir gecesine ışık tutar. Bakara suresi 109 ayette,

Allah muhakkak her şeye gücü yetendir

denilmektedir. Cümle fiillerin Faili Allah'tır diyerek, fiil tecellisi ile şahadet âlemine çıkan Allah'tır. Âlem denilen cümle eşya, Allah'ın isim ve suret giyerek fiil tecellisiyle, sıfatlarını ve Zatını zuhura getiren, eşya ile zahir olmasıdır. Kadir gecesini, cümle âlemin her zerresinin Allah'ın vücudu olduğunu bu sebeple kendimiz dediğimiz Allah'ın fiil tecellisi ile şahadete çıkması olduğunu idrak edip, Allah'ı kendimizde bilmemiz, sevmemiz, kendimizde şahit olmamız gerektiği anlamını taşır. Tecellide olanın Allah olduğu idrakine varınca, nefsimizi nispet etmeyi bırakıp, şahadet imanı ile yaşamaya başlarız ki hakikat anlamında Kadir gecesini idrak etmiş oluruz. İşte o zaman bir ömürden hayırlı geçmiş olur. Kadir gecesini, Ademiyete ermek sonucu Fiil tecellisi tecelligah olmak, kesret ve vahdetin bir olması, nedir Hak odur halk ile zat tecellisi ve sıfat tecellisini şahadet çekerek kendinde bir görmek, tevhit etmektir. Mülk suresi 1 ayette,

Mülk elinde olan O Allah Mübarek'tir. Ve O, her şeye kadirdir.

ve Maide suresi 120 ayette,

Göklerin, yerin ve bunların içindeki varlıkların ve imkânların mülkü ve hâkimiyeti Allah'ındır, Allah'ın tasarrufundadır. O'nun her şeye gücü, kudreti yeter.

denilmektedir. Âlem her zerresiyle sıfatlar âlemidir ve bu âlemde her ne görünüyorsa o Hakk'ın bir sıfatının zuhurudur. Sıfatlar ise görünür hale geldiğinde fiil ismini alırlar. Fiil sıfatın tecellisiyle görünür oluşudur. Mesela, biz yürümeye başladığımızda yürüme fiiliyle aslında görünür hale gelen bizdeki dirilik, bilgi, irade, güç, görme, işitme gibi sıfatlardır. Bu sebeple âlemde kendimiz de dâhil her ne görünüyor ise o görünürlük sıfatın fiil tecellisidir yani bizler fiilleri görüyoruz. Fiil sadece bir iş olma anlamından daha fazla bir anlam kazanmış oldu. Fiil iş olmanın yanında görünürlüktür. Her ne görüyorsak fiili görüyoruz. Şimdi biz elimizle bir kitabı tutuyoruz, kitabı tutma işi fiil olduğu kadar aslında elimizde fiildir ve bu sebeple elimiz fiilinden fail olan yani o işi yapan bizizdir. Aslında faillik fiilimizden fail olmaktır. Hak bilinme isteğiyle sıfatlarıyla yaratılmışlığa çıkmıştır ve bu sıfatlar fiil ile görünür olduğundan varlık, eşya, dünya, nefis tüm görünürlükler Hakk'ın fiil tecellisidir. Bu âlem fiiller âlemidir dersek gerçeği beyan etmiş oluruz.

Şimdi fiil görünürlük tecellisidir, sıfat fiilin görünür halidir, zat ise sıfatın tâbi olduğu asıl olan kudrettir. Fiil sıfatı, sıfat zatı ispat etmektedir. O halde fiil bize zatı göstermektedir. Bu sebeple Kadrine eren talip kendisinin ve bu âlemin Hakk'ın fiil tecellisi olduğu tevhitliğine ermiş olur. Dağ, taş, ağaç, kuş, insan, deniz, bulut, dünya, ay, güneş ve tüm evren tümü Hakk'ın fiil tecellisi olması sebebiyle görünürlüğüdür. Kadrine erenin nazarı Hakk'ın filini giyindiğinden dolayı fiil tecellisindedir. O kendi fiilliğinde sıfatı ve zatı cem edip ispat eden olduğundan varlığının bütünü gönül esması alır. Hak ondan vücudlanışıyla, sıfatlanışıyla ve fiillenışıyle tecellidedir.

*Mevlid kandilinde Hak doğdu idrakimize
Regaip kandilinde rağbet ettik Zikir telkin edildi
Mirac kandilinde uruç edip Hakk'ın vücudlanışı olduk
Berat kandilinde ise sıfatlanışı haline geldik.
Kadir gecesindeyse Hakk'ın fiil tecellisiyle tevhit
tamamlandı.*

Mevlam Kadrine erme gayretimizi daim eylesin.

Aşk u niyazlarımla.

**Müminin kalbini yuyup arıtan
Lâ ilâhe illallah'tır ya nedir
Afv edip Cehennem nârın eriten
Lâ ilâhe illallah'tır ya nedir**

**Sıdk ile okusa bunu bir zâhir
Yunup günahından pak olur şükür
Cennet'te bülbüller hep bunu okur
Lâ ilâhe illallah'tır ya nedir**

**Cennet'te yer ettim ben o bülbülü
Bülbül ihlâs ile bekler o gülü
Cehennemden âzâd eder her kulu
Lâ ilâhe illallah'tır ya nedir**

**Eğer zâhirde eğer bâtında
Ol kul hürmetlidir, Hak Hazretinde
Erenler evliyalar sohbetinde
Lâ ilâhe illallah'tır ya nedir**

**Yunus der ki Allah cümleden ulu
Farz ile sünnetin tutandır kulu
Cennetin üst eşğinde yazılı
Lâ ilâhe illallah'tır ya nedir**

AYIN RÖPORTAJI

Dembir:

Dergimizin yeni yıldaki ilk konusu Kandiller. İslam âlemi Hz Resulullah'ın manevi yaşantısındaki mazhariyetlerini Kandil kelimesiyle isimlendirmiştir. Kandil kelime anlamı olarak, içine sıvı yağ ve fitil konarak yakılan ve aydınlatmada kullanılan bir alet demektir. Hz Resulullah'ın manevi yolculuğundaki evreler neden kandil kelimesiyle isimlendirilmiştir efendim?

Özkan Günal:

Kandilin zahiri yönüyle taşıdığı anlam, kutsal olan bu günlerde, Osmanlı İmparatorluğu döneminde, cami minarelerinde halkın o günün diğer günlerden farklı bir gün olduğunu anlayabilmesi için kandil yakılması âdetidir. Taşıdığı mana cihetiyle insanın iç yani düşünce âlemini aydınlatan, cehaleti kaldıran ışık olan bilgi anlamına gelmektedir. Bu öyle bir kandildir ki Nur suresi 35. Ayeti kerimede,

Allah bütün göklerin ve yerin nurudur. O'nun nuru içinde kandil bulunan oyuğa benzer. O kandil cam fanus içerisindedir. O fanus inci gibi parlayan bir yıldızdır ve o kandil ışığını doğuda ve batıda olmayan mübarek bir zeytinden alır. Ve o ağacın yağı öyle arı öyle parlak ki neredeyse yakılmadığı halde ışık verecek nur üstüne nurdur. Allah nuruna erişmek isteyen diletiği şekilde nuruna erişir. İşte bunun için Allah insanlara örnekler vermektedir. Çünkü her şeyi bütün boyutlarıyla yalnızca Allah bilir.

denilmektedir. Ayeti kerimede “Nur üstüne nurdur” beyanıyla vurgu yapılan nur, Allah'ın kendisini tanıttığı ve Kur'an'ı kerimde ismine ledün denilen ilimdir. İşte bu nurun içinde bulunup yandığı kandil Mürşid-i Kamillerdir. Mürşid-i Kamiller Allah'ın kendisini bilme yönüyle kendisine davet eden, kendi zikrini, ilmini, muhabbetini ayan eden tecelligahlardır.

Zahiri yönüyle içine yağ konulup yakılarak bulunduğu ortamı aydınlatan ve çok farklı şekilleri bulunan kap olan kandil, batınî yönüyle zahirlikte esması ve sureti bulunan, Muhammedî irfaniyet tecellisi olan Mürşid-i Kamillerdir. Niyazi sultan şöyle der,

*Derman arardım derdime, derdim bana derman imiş
Burhan sorardım aslıma, aslım bana burhan imiş*

Derdim, kendi karanlığımın aydınlanmasıydı. Bu dert ile karanlığımı aydınlatacak ışık arayışım derdimin dermanı olacak çünkü aramayı bırakırsam dermana ulaşamam derdimle tek başına kalırım. Aslımı yani tevhidi anlayabilmek için kendi anlayışım doğrultusunda anlayabileceğim gibi deliller sorardım bana beni anlatacak olduklarına kanaat getirdiklerime tevhidin benden ayrı olmadığını, sorduğum gerçekliğin bana benimle tecelli ettiğini, kendimde bulmam gerektiğini anladım.

*Sağ ve solum gözler idim dost yüzünü görsem diye
Ben taşrada arar idim ol can içinde can imiş*

Etrafıma bakıp arardım, beni yaratan Rabbi sıfatlarıyla yaratılmışlıkta görmeye çalışırdım lakin kendi dışımda ikilikte ararken O bana benden daha yakınmış. Benim varlığım onun varlık âlemindeki zuhuruymuş, canlılığım, yaşamsallığım Kendisini bana ispat ediyymiş.

*Öyle sanırdım ayrırım dost gayrıdır ben gayrırım
Benden görüp işiteni bildim ki ol canan imiş*

Oysan ben, Onun varlığını sahiplenerek kendime ayrı, beni yaratan olarak Rabbime ayrı varlık verip zan tevhidinde ikilikteymişim. Aradığım Rab bana benden daha yakın benden gören, işiten, irade eden, varlık dediğim sıfatlarla sıfatlananmış. Aradığımın zahirligi olan kendime cahil, Rabbime yine kendim kadar uzakmışım. Bana Kendisini yine bende bildirdiği için kendimden bilir hale geldim.

***Savm u salat u hac ile sanma biter zahit işin
İnsan-ı kâmil olmaya lazım olan irfan imiş***

Şeriata ait ibadetler tevhidin gerçekliğinin zahiri boyutudur. İçinde hakikat olmayan hiçbir şey Hakk'ın nazarında ibadet değildir çünkü gafilcesine yapılmış olurlar. Bu sebeple Hakikatinden habersiz ve hakikatini inkâr ederek tutulan oruç, kılınan namaz ve gidilen hac ibadetleri bu ibadetleri hakikatini inkâr ederek yapanları tevhide götürmez. İbadetin amacı kişiyi tevhit eri yapmaktır amaç değil araçtır. İnsan-ı Kamil yani kendi insanlığını kendimize zahire getirip Allah'ın kulum diye hitap ettiği imanı kemal sahibi olmak ancak irfan olan hakikatin ibadetini yerine getirmekle olur.

***Kanden gelir yolun senin ya kande varır menzilin
Nerden gelip gittiğini anlamayan hayvan imiş***

Nerden geldin dünyaya, varlığının aslı nedir ve ne için yaratıldın? Nereye gidiyorsun, insan olarak yaratılmış olmanın şükrünü yapıyor musun? Rabbin senin insan olarak yaratmasıyla kendisine ait değerlerle zinetlemiş olmasını, bilmekliğini, sevmekliğini, kendini bilmekte ve sevmekte mi kullanıyorsun yoksa kendinden Rabbini mi? Eğer yaşamsallığın tevhit üzerine değilse bil ki canlı mahlûktan farkın yoktur. Doğdun, büyüdün, yaşadın, yedin, içtin ama insan namzetliği olmayan diğer canlılardan farksızsın. İşte bu kendine yaptığın en büyük kötülük oldu.

***Mürşit gerekir bildire Hakk'ı sana Hakkâ'l yakın
Mürşidi olmayanların bildikleri güman imiş***

Mürşit, Rabbin kendisine davet ettiği, tevhidini bildiren, Rabbin kendisini tanıttığı hakikat ışığı olan ledün ilmını sana sende ispat ederek sana Hakk'ı sende anlatarak, seni kendi hakikatine şahit eyleyen Rab tecellisidir. Mürşit olmadan sahip olunan bilgi şehadeti olmayan bilgidir çünkü Mürşitsiz tahsil edilen bilgi şirk anlayışımıza ilave edilen bilgi olur. Mürşitle birlikte bilginin yanında zikir, edep, erkân, mana olur ki asıl olan bunlardır, bilgi beraberinde gelir ve mevcut bilgilere ilave olmak yerine yeni bilgilerle eskisinden geçilip yeni anlayış oluşur.

***Her mürşide dil verme kim yolunu sarpa uğradır
Mürşidi kâmil olanın gayet yolu asan imiş***

Mürşid-i Kamil, sadece bilen değil bilgini gören ve bildirdiğini kendisinde ve bu âlemde cümleden ispat edendir. Buna irşat denir ki bilmekten çok ötede bir olgudur. Mürşid-i Kamil gördüğünü

muhabbet eden ruhlanmış Muhammedî irfaniyet örtüsüdür. Bu sebeple sözleri ruhludur ve dinleyeni ruhlandırır. Sadece bilgi boyutunda kalıp bilginin tecellisine varamayıp bilgiyle zan besleyenler ama kendilerine Ben Mürşidim diyenler kendilerine tabi olanlara Hakk'ı ispat ediyorum diye kendilerini ispat ederler ki bu şirke bir şirk daha eklemek olur.

***Anla hemen bir söz durur yokuş değildir düz durur
Âlem kamu bir yüz durur gören anı hayran imiş***

Anlamalısın ki söz Rabbin kendisinden başka ilah olmadığına şahadet edişidir. İlah varlık demektir ve Rab benden başka ilah yoktur demektir. O zaman yaratılmış olan Rabbin yaratmasıdır ve Rab kendisinden başka, kendisinin karşısında ikinci bir varlık yaratmamış, yarattığıyla şahadet âlemine çıkmıştır. Bu hakikat olmayanı var etmek değil olana ermek şeklinde gerçekleşmelidir bu sebeple yokuş değil düzdür. Eğer Rab bizim dışımızda olsa ve tevhit Ona ulaşır, Onunla bir olmak olsaydı işte o zaman yokuş olurdu çünkü bu mümkün değil. Düzdür çünkü bizler ben derken bile Rab demiş oluyoruz. Olana ermek, kendiliğimiz tecellisinde, kendi ikiliğimizi tevhit etmektir.

***İşit Niyazi'nin sözün bir nesne örtmez Hak yüzün
Hak'tan ayan bir nesne yok gözsüzlere pinhan imiş***

İşit sana hakikatleri idrakine göre muhabbet edeni, sana tevhidi bildireni ve anlamaya çalış. Hak, halkiyetle zahir olur ki halkiyet sıfatıdır ve sıfatlar varlık dediğimizdir gizli, örtülü değildir. Perde senin görüşünde gördüğünde değil. Mürşid-i Kamil esmalarından kandil yanıp durmakta ve cehalet karanlığını aydınlatmakta her daim. Sen kapalı gözünü aç ve ışıkla tanış. Hak'tan ayrı tek bir nesne bile olmadığını, kendim dediğinin Hakk'ın görünürlüğü olduğunu görmeye başlayacaksın. Hu.

dizeleriyle beyan ettiği gerçeklik, sana karanlığını aydınlatacak bir kandil gereklidir olarak anlaşılmalıdır.

Dembir:

Kandiller neden gece ile özdeşleşmişlerdir efendim? Bu idrak gelişimlerini bir zaman ve mekânla kayıtlamak doğru mudur?

Özkan Günal:

Kandilleri beşeriyette bir zaman ve mekânla kayıtlamak tıpkı, bu hadiseler yaşandı ve bitti zannetmek kadar hatalı olur. Maneviyat, tevhit, iman gibi kavramlar söz konusu olduğunda zaman andır, mekân insan. Öncesi sonrası şurası burası değil. Bulunduğun demde beyan edilen hakikatin zevkini yaşamak, insanlıktır. Gece ile kayıtlanmış gibi zikredilişinin arkasındaki hikmet, gecenin Allah'ın vahdaniyetini simgeliyor oluşundandır yani hakikatini. Gece zikredilirken denilmek isteniyor ki, zikrettiğinin taşıdığı hakikat sınırlarına ulaştırmalısın kendini. Gün ise o kandilin seyri sülük yolculuğundaki taşıdığı hakikat cihetiyle ispat ettiği makamdır. Mesela Cenabı Allah Bakara suresi 117 ayeti kerimede,

O, gökleri ve yeri örneksiz yaratandır. Bir işe hükmetti mi ona sadece "Ol" der, o da hemen oluverir.

demektedir. Bu ayetten yani Allah'ın kendi beyanından anlıyoruz ki Allah bir şeyi yaratacağı zaman ona "Ol" der ve o şey her ne olursa olsun olur. Bu olmak Allah'ın batınında mevcut olan sıfatının zahire çıkışıdır. Allah zaman ve kayıtlara bağlı değildir. Lakin Cenabı Allah Kaf suresi 38 ayeti kerimesinde de,

***Ve andolsun ki, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri
altı günde yarattık. Ve Bize bir yorgunluk dokunmadı.***

demektedir. Şimdi Allah hem ol deriz olur demekte, hem de altı günde yarattık demektir. Eğer bizler kavramlara yüzeysel bakıp o kavramlarla anlatılmak isteneni anlayamazsak o zaman çelişki görürüz ki zan yürütürüz.

Ayette bahsi geçen altı gün kavramı altı aşama, altı boyut olarak kullanılmaktadır çünkü Allah kendisiyle çelişmez, kendisini yalanlamaz. İşte kandil günleri de aynen böyledir. Gün ibaresi anladığımız gibi zahiri bir gün değil meratip ve makam cihetiyle kullanılmaktadır.

Dembir:

“Maneviyat, tevhit ve iman gibi kavramlar söz konusu olduğunda zaman andır, mekân insan.” diye buyurdunuz efendim. Bu sözün mahiyetini biraz açabilir misiniz?

Özkan Günal:

İman boyutunda imanın gerçekleşmesi için yapılmış olanlar, yapılmış bitmiş değerler değildir. Cenabı Resulullah efendimiz her ne yaptıysa tümü İslam’ın tevhitliğini bildirişinde, bildirdiklerini haliyle yaşayarak ispat ediydi. O sultan hem bildirdi hem de yaşantısıyla ispat etmiştir. Demiştir ki bildirdiğimi benim gibi yaşamadan, yapmadan kendinizde oluşturamazsınız. Bu sebeple sultanın yaptıkları sadece, nefesine zor gelenlerin dediği gibi kendisine mahsus, başka bir insan yapamaz değildir. Her inandım diyene aynısını yapmak farz olduğundan yaptığı hiçbir şey yapılmış bitmiş değil, yolunda olanlar için her an yapılmaya devam etmektedir ve yolunda olup yaptıklarını yapanlardan yapmaya devam eden yine kendisidir.

Zaman andır yani içinde bulunduğın zaman diliminde bahsi geçen hakikatlerin zevkini yaşayanlardan olmalısın. Varlığın, tevhidin gerçekliğinin tecellisi ve hakikati yaşaması gereken de bizzat yine kendin olduğundan, mekân da yine sensindir. Çünkü sen bu hakikatlerin gerçekliğini anlayabilecek, zevk edebilecek özelliklerle yaratılmışsın. Tin suresi 4 ayeti kerimede,

Andolsun ki Biz, insanı, Ahsen’i takvim içinde yarattık.

denilerek bu hakikat beyan edilir. Ahsen’i takvim yani tevhibi bilecek, anlayacak ve yaşayacak özellikte. Her ne bildiriliyor, her ne isteniyorsa tümü senin kendiliğinde oluşması gerekenlerdir. Kur’an’ı kerimin Fussilet suresinin 53. ayetinde,

Ayetlerimizi afakta ve enfüste onlara göstereceğiz, onun Hak olduğu açıkça belli olsun diye. Rabbinin her şeye şahit olması kâfi değil mi?

buyrulduğu gibi... Ayet olan varlığımızın delilini, iman edenin kendisinde ispat edip varlığında Bize şahit kılacağız. Hem kendisinde hem de tüm âlemde. Nefsinde bilinmekliğimiz, ruhunda bilmekliğimiz zahirdir.

Dembir:

Kıble, yüzün dönük olduğu yön anlamına gelmektedir. Hz Resulullah’ın döneminde iki kıble mevcuttur. Kâbe fiziki olarak mevcut olmasına rağmen Müslümanların ilk kıblesinin Mescid-i Aksa olduğunu, Miraç dönüşü ise Kâbe yani Mescid-i Haram olduğunu görüyoruz. Buradaki hikmet nedir efendim?

Özkan Günal:

İslamiyet’in tebliğ edilmeye başlandığı dönemlerde harem-i şerifteki Kâbe şirk anlayışından kaynaklı insanların kendilerine secde ettikleri ve yine kendi elleriyle yapıp koydukları putların mekânıydı. İçinde şirkin, küfrün bulunduğu tevhidin olmadığı bir Kâbe henüz secde edilemez durumdaydı.

Bu sebeple inananlar namaz kılarken yüzlerini kutsiyeti temsil eden Mescid-i Aksaya dönüyorlardı. Kutsiyet, içerisinde tevhidi, manayı, arınmışlığı, nefsaniyetten uzaklaşarak terk-i dünya olunmuşluğu barındırmaktadır. Kâbe içerisindeki putların temizlenişi, tekrardan Kâbe'ye secde edilebilir hale gelişi olduğundan, kible yeniden Kâbe olmuştur. Bakara suresi 125 ayeti kerimde,

Biz ta o zaman bu Beyt'i, insanlar için bir sevap kazanma ve bir güven yeri kıldık. Siz de Makam-ı İbrahim'den kendinize bir namazgâh edinin. Ayrıca İbrahim ile İsmail'e şöyle ahit verdik. "Beytimi, hem tavaf edenler için, hem ibadete kapananlar için, hem de rükû ve secde edenler için tertemiz tutun!"

buyrulmaktadır. Makam-ı İbrahim'den kendimize bir namazgâh edinmek, hakikat meydanında Mürşid-i Kamile tabiliktir. İbrahim olan, teslimiyet, samimiyet, emînlik, edep, erkân sahibi Mürşid-i Kamil ve Mürşid-i Kamil'den tecelli eden İsmail olan Muhammedî irfaniyet paklanmış gönüller yapmaktadır.

Bu yaşanmışlık hakikat yolcusunun kendi varlığında yaşaması gereken imana ait bir değerdir. Allah'a ulaşmayı talep eden talip, kendi şirkinden arınma yolculuğunda yüzünü telkin edilen Zikrullahın tecellisine döndürür. O talip artık, kendisini kendi hakikatine gafil tutan eski anlayışını oluşturan yaşam tarzını, alışkanlıklarını, sevdiklerini terk eder. Tâbi olduğu meydanın erkânına göre yaşamaya başlayarak hak âşıklarıyla münasebet kurup muhabbetlere iştirak eder. Mevcut yaşamını değiştirip Hakk'ın istediği şekilde yaşamaya başlaması kiblesinin Mescid-i Aksa olmasıdır. Daha önce yaptığı işlerde nefsini, sıfatlarında nefsini, vücudunda nefsini görmekteydi. Şimdi başladığı tevhit yolculuğunda nefsini görmekten geçip işlerinde Allah'ı, sıfatlarında Allah'ı ve vücudunda Allah'ı görmeye yöneldi. Yani namazını Mescid-i Aksâ'yı kible edinerek kılmaya başladı. Bu namaz içerisinde kendisinin olmadığı, Allah'ın istediği şirkten arınma namazı olduğu için nispetsiz, benliksiz kalarak nefsini maneviyata secde ettirmiş oldu. Şimdi geldiği idrak boyutunda ötelere zannettiği Allah'a, kendisiyle vücutlanmış, sıfatlanmış olarak kendisinde şahit olup Peygamber efendimizin,

"Nefsine arif olan ancak rabbine arif olur"

beyanının sırrına erdiğinden kiblesi Mescid-i Haremdeki Kâbe olmuştur yani yüzünü şimdi Mescid-i Harem'e çevirip, Rabbine nefsinden şahit olup, arif olmaya başlamıştır. Bakara suresi 149 ayeti kerimede,

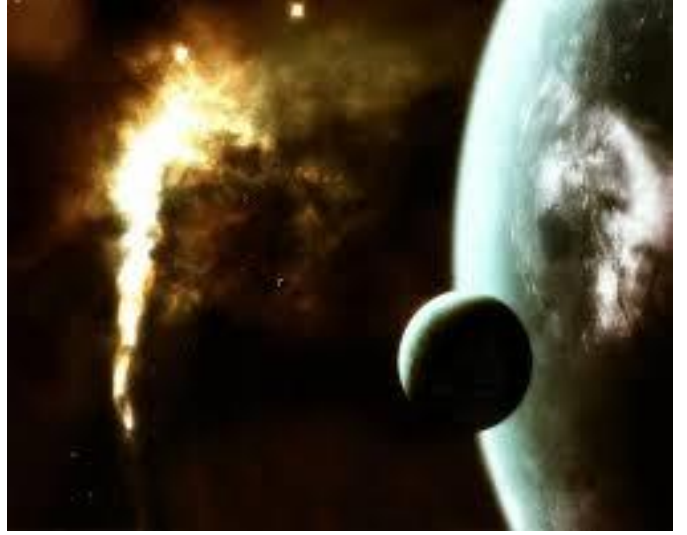
Ve nereden çıkarsan çık, bundan sonra yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Ve muhakkak ki o Rabbinden mutlaka bir haktır. Ve Allah, yaptıklarınızdan gâfil değildir.

denilerek bu hakikat anlatılmaktadır. Secde öyle bir değerdir ki kiblesi neyse secde edeni ona benzetir ki sıfatlarımızı kiblemizdekine tabi kılmak olup sıfatlarını Kâbe'ye tabi kıl uyarısı yapılmaktadır. Kâbe Allah'ın evi yani tecelligahtır bu sebeple sıfatların nefsaniyete göre değil Rahmaniyyete göre tecelli etmeye başlamasıdır. Görmenin, işitmenin, zikrin, fikrin, sevmenin nefsaniyete tabi olarak nefse secdesinden geçip Hakk'a tabi olup Hakk'a secdesiyle Hakk'ı görmek, işitmek, zikretmek, sevmek, fikretmek olan tevhidin yaşanmaya başlanmasıdır.

Dembir:

İlk kandil Mevlit kandilidir yani Hz Resulullah'ın doğumu, ikinci kandil Regaip'tir yani Hz Resulullah'ın ana rahmine düşmesi ve gaybın anahtarlarının verilmesi. Burada sıralama açısından bir tezat yok mudur efendim? Devamında Miraç kandili, berat kandili ve nihayetinde de Kadir gecesi gelir. Kandillerin bu şekilde sıralanmış olmasının bir hikmeti var mıdır?

Özkan Günal:

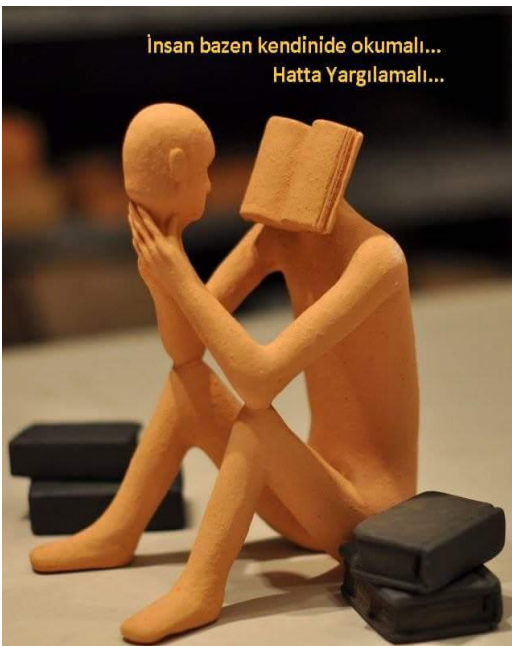
Zahiri anlamda ana rahmine düşmemiş bir çocuğun doğması gerçekleşemeyeceği için Mevlit kandilinin yani doğumun Regaip kandilinde yani ana rahmine düşmesinden önce gelmesi tezatmış gibi görülse de buradaki doğum ana rahminden doğmak olarak kullanılan bir doğum anlamında olmadığından tezatlık yoktur.

Öncelikle doğum kelimesinin anlamını görmemiz gerekir. Doğum, varlık âlemine çıkış olarak kullanılıyor ki yaratılmışlığın ilki Cenabı Resulullah efendimizin beyanıyla kendi nurudur ve her şey o nurdan var olmuştur ki Nur-u Muhammediye ve Tafsilat-ı Muhammediye olarak zikredilir. Cenabı Resulullah efendimiz kutsi hadisinde,

Allah'ın ilk yarattığı şey benim nurumdur

demektedir. Cenabı Resulullah efendimizin bu dünyadaki bedeni kendi nurunun tafsilatı olduğundan o ilk yaratılan nur annesinin rahminde kendi tafsilatıyla tevhit olup kendiliği olarak var olmuştur. İşte burada anlatılan doğum ilk yaratılan Muhammedî nurun zuhurudur. Tevhit yolculuğunda Mevlit kandilinin ilk kandil oluşu yine ilk yaratılan Muhammedî nurun tevhit gerçekliği olarak Muhammedî irfanîyet tecelligahı Mürşid-i Kâmil'den bize muhabbet edilmeye başlanmasıdır. Bizler muhabbet edilen tevhide rağbet etmeye başladık. Eğer rağbet ettiğimiz bize muhabbet edilmeseydi rağbet edebilir miydik?

Kandillerin Mevlit, Regaip, Miraç, Berat ve Kadir gecesi olarak sıralanışı tevhit yolculuğunda bize doğanı doğurmaya doğru yaptığımız seferde manevi keşiflerin sıralamasına göredir.

İnsan bazen kendinide okumalı...
Hatta Yargılmalı...

Tevhit, Mürşid-i Kâmilin sohbetiyle idrakimize doğar ki bu Mevlit Kandilidir,

Doğanı kendimizde oluşturma kanaati belirir ve bu kanaatle talep ederiz ve bize zikir telkin edilir ki bu Regaip kandilidir.

Talebimiz neticesinde telkin edilen Zikrullahla zikrin tecellisi olan Müminliğe uruç ederiz ki bu Miraç Kandilidir. Devamında ulaştığımız tevhidin gerçekliğiyle sıfatlanıriz ve kul esması alırız ki bu Beraat kandilidir. Burada halk yüzünden görüşümüz Hak, işitişimiz Hak, zikrimiz Hak olur.

Devamında kendi insanlığımızı kendimizde zahire getiririz, Âdem'liğimizi hak ederiz ki bu da Kadir Gecesidir. Bize doğan tevhide kendimizde doğurmuş oluruz.

Mevlam kandillerin hakikatiyle aydınlanıp kendimizin kandil olması gayretimizi daim eylesin.

Aşk u niyazlarımla.

SİZDEN GELENLER

Cehaletimize yanan kandil

Nefsi nefsimize yaşarken, yaptığımız ibadetle dahi benlik giyinirken, cehaletimizin içinde ikilik bataklığında boğulurken ve üstelikte bunun farkında bile değilken, idrakimize öyle bir kandil yandı ki, **“Aydınlandı âlem doğdu Muhammed”** beyanının tam da karşılığı diye düşünüyoruz ve düşündükçe de ne büyük lütuftur, layık olmak ne mümkün diye yanıyoruz.

Henüz o sonsuz ışık bize doğmamışken, bu âlemde canlı mahlûk olarak bulunuyorduk. Nefs-i emmareye tabi, şirk denizinde, dört bir yanımız yarattığımız putlarla dolu BEN BEN BEN diye yaşıyorduk. Bu âlemde Hak’la olduğumuzu sanıp, Hak’tan gafil olarak, zulmani sıfatlar içinde yaşıyorduk. Akıl pazarında sen, ben, güzel, çirkin, abes diye zikredip duruyorduk. Ve nihayet, anlayışımıza doğan güneşimizle, Efendimizle aşk varlığımızı kaplamaya başladığında, muhabbetle düşünce âlemimiz döllendiğinde, aklın değerleri de hükümsüz kalmaya başladı. Efendimizin irfaniyetini muhabbetiyle, kendimize nispet ettiklerimizle nasıl ikilik içinde olduğumuz gösterildi. Hak ile Hakk’ı seyran etmeye başladık. Yaşamımızı bildirildiği üzere Muhammedî Ahlaka göre düzenleyip, böyle bulunma gayretine girdik himmetiyle! Akıl terazisini bir yana bırakıp, aklımızı, anlayışımızı tüm sadakat ve samimiyetimizle Efendimize teslim ettik. Onun haliyle hâllenip, bize DOĞANI DOĞURMAK için, yok olup Efendimizle var olmak için, bize ikram ettiği, lütfettiği meydanın edebine, erkânına, ahlakına göre yaşama gayretine girdik. Bizi bu hizmete, bu aşka, kendisiyle muhatap olmaya kabul ettiği, lütfettiği için sonsuz kereler hamd olsun, aşkından gayri neyim varsa yok olsun!

Cemaliyle şereflenebilelim diye, bizi Celaliyle yakan Allah’ım, sana, aşkına layık olabilmek için narınla yak bizi, ancak seninle, senin huzurunda olursak cennette oluruz. Nasıl vuslat edileceğini bilmekle kalanlardan değil, vuslat edenlerden oluruz inşallah. Efendi Babam, “Karanlığımızı aydınlatacak nur, aşkın narıyla yanmakla oluşur” demektedir.

*Ben dervişim diye göğsün gerersin
Hakk’ı zikretmeye dilin var mıdır?
Sen kendini görsene ilden ne ararsın
Hâli hâl etmeye hâlin var mıdır?*

*Bir gün balık gibi ağa sararlar
Mürşidinden rehberinden sorarlar
Tütsü yakıp köşe köşe ararlar
Ben arıyım dersin balın var mıdır?*

*Dertli olmayanlar derde yanar mı?
Tahkik derviş ikrarından döner mi?
Her bir uçan gül dalına konar mı?
Ben bülbülüm dersin gülün var mıdır?*

*Pîr Sultan’ım senin derdin değilmez
Derdi olmayanlar derde düş olmaz
Mürşitsiz rehbersiz yollar aşılmaz
Mürşit eteğinde elin var mıdır?*

Pir Sultan Abdal

Erdem Betül Tekşen

Kurtuluşa ermek

Berat, suçsuzluğunun anlaşılması, kurtuluşa ermek anlamındadır. Peki, nerden kurtuluş, kimden kurtuluş, nedir işlenen suç?

Her şey Onunla başlar ve yine O'nda nihayete erer diyerek Efendimin sözüyle bakacak olursak zaten O'ndan gayrı söyleyen de söylenen de yok *"Varlığı kendine tabi kılmaktan, kendini varlığına tabi kılmaya başlamalısın"* diyor sultan. İşte varlık denilen Allah'ın

zatından sıfatlarına zuhuru, fiilleriyle tecellisidir. Kendim dediğin Hakk'a ait özellikleri sahiplenerek bunlarla yaşıyor, bir iş meydana getiriyor ve böylelikle kendi zannında, kendine bir müstakillik veriyor oluşun. Kendi nefsinin ilahlaştırma sonucu şirk karanlığına düşerek en büyük suçu işliyor aslında insan. Neden mi? Çünkü yaratılış gayesine aykırı hareket ediyor, kendisinden Rabbisinin adıyla, Rabbini okuması gerekirken nefsinin okuyor; nefsinin ilahlaştırıyor. Allah muhafaza!

Yüce Mevla'nın lütfü kereminden O ilahi hitap geliyor *"Ey İnsan! Aslına dön"*. Bu hitaba muhatap olabilmeyi nasip edene Hamd olsun. Bana hakikatimi, Allah gerçeğini, aslımın ne olduğunu; varlığın tanzimindeki oluş gayemi Efendimden yüz göstererek tanıtmaya başlıyor. Bunu bildiriyor oluşu O'nun bizi kendine seçmesi ne büyük bir nimet, ne büyük bir lütuftur ki methi kelimelere sığmayan Efendimin *"Seçilmişliğine yüzün çevirme, İştittirilene tabi ol sende"* hitabı gereği mesuliyeti de beraberinde getirmektedir.

Ve O elden gelen kurtuluş; Efendim başlıyor beni iki elinin arasında yoğurmaya... Celal tecellisinde arındırarak, nefsimi, sahiplenmelerimi, zannımı yakarak Cemaline hazırlamaya *"Cümleden görünen yine bir Cemal"* sözü gereği, görüşümde ve anlayışımdeki gayrılığı kaldırarak cümlesini Aşkla yanan ol gönülde aynı kılmaya... Zaten ayrı diye bir şey yokmuş hepsi aynıymış Ey Yar! diyene kadar. Zann varlığım Hak varlığına armağan olsun, sana sende olmayan sana hediye olsun, yokluğum.

Dendi ya mesuliyet yükleniyor diye, bildirilene hizmet etmek, telkin edilen zikri çalıştırmak, o hep çalışır da sen bilmezdin. Bak bildirildi şimdi haydi gayrete, haydi aşka, haydi kurtuluşa. Mesuliyet sorumluluk dedik ya, âşık olana ne büyük zevktir o. Zorunluluk değil olmazsa olmazı olur. Ancak yine bu hal bildirilene nefsinde tatbik ile mümkün olacağından kişide tamamıyla bir dönüşüm, değişim söz konusudur. Bir halden başka bir hale hicrettir. Şirkten kurtuluşa. Efendi Babamın *"Yaşam namazdır"* dediği boyuta. O boyutta sen, senliğinle yoksun; ben de, benliğimle yokum. Ne olduk biz? Biz, biz olduk. Âşık maşukunda fena buldu, cümlesi aşkta bir oldu. Ben yokum, sen dopdolusun dedi. Yandı kandiller sağ elden Berata alanlardan oldu bu hal üzere can. Mevlam cümlemize nasip etsin inşallah. Sende başladı, sende nihayete erdi canımın cananı yar. Mevlam aşk deminde daim kılsın, gönlümün sultanı Efendimizi başımızdan eksik etmesin. Aşk niyaz ile Aşk ile Hu.

*İştittin mi Ey nefsim! Sana söylenen sözü,
Kulak arkası etme, aşka uyandır özü.*

*Mademki ol Hüda'nın, aşk demidir bu âlem,
Feda eyle varlığın, maşuk demiyle demlen.*

*İster isen kurtuluş, eyleme gir bir gönle,
Orada yârinle buluş, hep Cemali seyreyle.*

*Yanar olsun kandilin, çek kendini aradan,
Aşka bezensin halin, er Berata Fakirinden.*

Halil-Tülay Koşdere

**Küntü kenz'em mahfiyem cevherinin sırriyam
Zat'ı sıfatdır kadim sanma beni gayriyam
“Kün” buyurdu ol Huda cümleye oldur gıda
İtlak olup bu kenzden Muhammed'in nuruyam**

**Kandile koydu beni terbiye etti Gani
Emr eden aslım benem âlemlerin canıyam
Celal cemal ayrıldı herkes esmasın aldı
Said şaik bilindi gıll u gışdan ariyem**

**Sa'adetlik bu vahdim Hakk ile etdim ahdim
İsm-i a'zam mazharı sultanların biriyem
Nüzul etdim cihana nefy olundum bu tene
Âdem denildi bana şeş cihetden beriyem**

**Et ü deri büründüm abalarla giyindim
Hor u hakir göründüm ma'nadayım uluyam
Ol çar-ı anasırdan halk olundu bu cismin
Nefsim ana arıdır ruhum anın balıyam**

**Niye geldiğim bildim hizmeti eda kıldım
Ahd ü vefa eyledim ol sultanın yariyem
Ene'l-Hak tablın çalıp aşka giriftar olup
Mansur isen gel berü âşıkların dariyam**

**Fenafi'llaha erip bekabi'llahı bulup
Hakk ile kılan kelam ariflerin Turuyam
“La mevcude illahu” sırrına vasıl oldum
Hak'dan gayrı kalmadı masivadan haliyem**

**Ehlullahdır bana ad bende olur her murad
Ol sırr-ı Yezdan benem bu kevinden aliyem
Mısri dediler bana hükmüm budur âleme
Zahir halim sorarsan Hakk'ın zaif kuluyam**

**Ol âlem fahri Muhammed nebîler serveridür
Vir salâvât Aşkıla ol günâhlar eridür**

**Hak anı öğdi yaratdı sevdi Habîb'üm didi
Yir yüzinde cümle çiçek Mustafâ'nun teridür**

**Cebrâîl da'vet kılınca Mi'râc'a Muhammed'i
Mi'râc'ında diledüg ümmetinün varıdur**

**Sen ana ümmet olıgör o seni mahrûm komaz
Her kim anun ümmetidür sekiz Cennet yiridür**

**Her kim anun sünnet ile farzını kâim tutar
Ne diyem ki 'âkıbet sorı-hisâbdan beridür**

**Suçlu suçsuz günahkâr şefâ'at andan umar
Ol Cehennem'de yananlar münkirün inkârıdur**

**Yunus Emrem iş bu sözi cân içinde söyledi
Söyleyen bî-çâre Yunus Tapduk Emrem sırrıdur**

Mısri Niyazi Hz İrfan Sofraları

Elli Sekizinci Sofra

Bismillahirrahmanirrahim.

Allah Teâla Kehf Suresi 60 ayetinde şöyle buyurmuştur,

Musa, genç arkadaşına, Ben iki denizin birleştiği yere ulaşmaya yahut yıllarca yürümeye kararlıyım dedi.

İki deniz, peygamberlik ahlakı olan şeriat ilmiyle Mevla'nın hakikat ilmidir. Hızır'ın, Mecma'u'l-Bahreynde olması, onun her iki ilme sahip bulunmasına; Allah'ın Musa Aleyhisselam'ı Hızır'a göndermesi, insan kemalinin ancak ledüni ilimle tamam olacağına işarettir.

Birinci ilim her ne kadar ülü'l-azm peygamberlerde, ikinci ilim rütbe itibariyle onlardan aşağıda olanlarda ise de ikincisinin arandığına, ledüni ilim sahibine Allah'a ibadet edecek kadar şeriat öğrenmesinin kâfi olduğuna işarettir. Bunun içindir ki Hz. Peygamber Aleyhisselatü Vesselam Efendimiz amel edeceğini söyleyen insana,

Âdem tefakküh etti, anladı

buyurmuşlardır. Zilzal Suresini görünce adam öğrenimi terk etmişti. Avarifte ve diğer eserlerde de böyle yazılıdır. Hızır Aleyhisselam'ın Musa'ya, Kehif suresi 67-68 ayetinde,

Sen benimle sabredemezsin. Haberin olmayan bir şeye nasıl sabredebilirsin?

buyurduğu gibi demesi ilk çarpışmada hakikat ilminin şeriat ilmine mukavemet edeceğine işarettir. Velew ki bu şeriat ilminin sahibi zamanında insanların en bilgini olsa da... Hatta Musa Aleyhisselam dahi olsa. Musa'nın ilk itirazı, ilmi icabı, dini gayretinden ileri gelmişti. Sonra özür dilemesi, ledüni ilmi kabule istidatlı olduğunu gösterir. Ey kardeşim, ilminle hakikat erbabına karşı geliyorsan, itiraf edip özür dilemede de Musa gibi ol. Münkir ve muannid olma ki onların ilimleri bereketinden mahrum kalmayasın. Sefineyi delmek, halka, şeriatle amel etmede daima noksan yaptıklarını düşünmeye işarettir. Ta ki kendini beğenme meliki gemiyi zapt etmesin.

Bil ki, âlim, her şeyden önce ilminde amelinde ve ahlakında halkın sevgi ve itaatini kazanmalıdır. Sonra şeriat ve hakikat denizlerini (ilimlerini) kendinde toplamış bir mürşid aramalıdır. Böyle bir mürşidin alameti, o âlimin başına toplanmış bulunan halkı usuliyle kaçırmamasıdır. Kendini beğenme melikinın zaptından kurtulmak için emir ve nehiyleri çok sık yapmaz. İrşadı o âlimin arzusuna muvafık olan kimse, Mürşid-i Kamil değildir. Öyle kimsenin zararı, faydasından çoktur. Çünkü eğer o şekilde irşad mümkün olsaydı, Hızır Musa Aleyhisselam'ı irşadederdi. Öyle bir gemi lazım ki Hızır'la

Musa o gemide bulunsun ve Hızır o gemiyi yaralasın. Yara olmayan gemide Hızır'ın bulunması umulmaz. Hızır'ın, çocuğun başını kesmesi Musa'nın sıfatları nispetini yok edip Hakk'ın varlığı ile baki kılmasıdır. Hızır'ın duvarı yıkıp sonra yapması, çok şekillerde görünen cüz'i ruh makamından görüntülerin birleştiği Külli Ruha yükseltmesine işarettir. Beytite,

Her güzelin güzelliği, cemalindedir; Her güzelin güzelliği O'ndan ariyettir. Hatta her güzel odur.

denilmektedir. Gemiye delmekle Fi'iller Tevhidine ulaştı; çocuğu öldirmekle Sıfat Tevhidine ulaştı; duvarı yapmakla Zat Tevhidine vasıl oldu. Bu suretle Musa Aleyhisselam'ın irşadı tamam oldu. Bu konuda çok şeyler söylemişlerdir ama gerçek böyledir.

Bil ki, Hızır iki denizin birleştiği yerde olduğundan onu bulan da Mecma'u'l-Bahreyn'de buldu. Musa Aleyhisselam'ın Mecma'u'l-Bahreyn olduğuna delil, kadının ona zina iftirasında bulunması olayıdır. Eğer Musa, mu'cizelerle suçsuzluğunu isbat etmeseydi, hakikatte suçsuz olduğu halde o utanç, kıyamete kadar üzerinde kalırdı. Keza Hz. Peygamber Efendimizin, Zeyd'in boşadığı karısını alması üzerine çok şeyler söylediler. Aişe'ye de iftira ettiler. Cenabı Hak çeşitli ayetlerle bunları temize çıkardı ve savundu. İki denizi kendisinde toplayan her peygamber ve veli de böyledir. Elbette onun gemisi delinmiş, çocuğu öldürülmüş, duvarı yıkılıp yapılmış olmalıdır. Artık anla. Allah Teâla, onlardan kiminin beraatini vahiy ile kiminin mu'cizelerle, kiminin kerametlerle göstermiş, kimini de suçsuz olduğu halde halleri üzerinde bırakmıştır. Hepsi de suçsuzlukta eşittir. Şayan-i hayrettir ki Cenabı Hak'kın, Hızır'ın Musa'ya söylediği Kehif suresi 78 ayetindeki,

Sana sabredemediğin şeylerin te'vilini söyleyeceğim.

sözü nakleden ayeti de tıpkı iki denizin birleştiği yer gibi Kur'an'ın tam ortasında bulunmuş ve iki yarısını birleştirmiştir. Hele Nazm-i Şerif'in güzel tertibine ve bu Kıssa'nın, iki ayrı denizin birleştiği yerde bulunmasına bak. Ey halkın rızasını kazanmış mürşit, eğer sen bir cihetten onların sevgilisi, bir cihetten de onların nefret ettiği isen bil ki sen, Mecma'u'l-Bahreyn'sin. Vaktin Hızır'ını arayan, seni Hızır bulur. Yani ne kendisinden tamamen nefret edilen âlim, ne de kendisinden tamamen razı olunmuş âlim irşada layık değildir. Zira birincisi mülhid, imandan hariç; ikincisi cahil ve müraidir. Cami olan (her iki ilmi birleştiren) de, her iki tarafın hükmü zuhura gelmelidir. Yani (iki tarafta da) Allah'ın emri ve iradesi demek istiyorum. Nitekim Allah Teâla Hazretleri Hud Aleyhisselam'dan naklen,

Hiçbir canlı yoktur ki O, onun alnından yakalamış olmasın.

demiştir. Artık anla. Çünkü bu, kılın kırkta birinden daha incedir. Ben Mısır'da Nil ile Denizin birleştiği yerde bu söylediğime uygun bir şeye şahid oldum. O da şu idi, Nil, denizin tuzluluğundan yarım mil kadar ya da daha çok içine almıştı. Deniz de Nil'in tatlılığından kapmış ve yarım mil kadar, ya da biraz daha fazla içine çekmişti. Şimdi ikisinin birleştiği yer sanki Nil idi, deniz değildi ve sanki denizdi, Nil değildi. Rahman suresi 19-20 ayette,

Acı ve tatlı sulu iki denizi birbiriyle buluşmak üzere salıvermiştir. Ama aralarında bir engel vardır; birbirinin sınırını aşamazlar.

denilenin hakikatine, ne tamamen aykırı, ne de tamamen uygun idi. Ey salık, mürşid yanında, denizin yanındaki Nil gibi ol. Deniz kenarında bulunan sahil taşları gibi olma. Sertliğinden dolayı uzun zaman beraber kaldığı halde denizin letafetinden ve rikkatinden bir şey alamaz. Nehirlerin tatlılığı ve denizlerin tuzluluğu yaşayanlara (ehillerine) göredir. Yani deniz, içinde bulunan hayvanlar için tuzludur. Nehir de karada yaşayanlar için tatlıdır. Ama birleşimde her ikisi de tatlıdır. Bil ki, bu iki ilmin misali ve birbirine lüzumu Âdem ile Havva gibidir. Çünkü eğer bunlar birbirine muhalif kalsalardı çocukları olmaz, dünya insanlarla dolmazdı. Keza biri diğerinde tamamen cem olup yok olsaydı Âdem'in kalbinde Allah'ın,

De ki, Rabbin kelimelerini yazmak için denizler mürekkep olsaydı, Rabbin kelimeleri tükenmeden onlar tükenirdi. Bunun bir mislini daha getirseydik, yine Rabbin kelimeleri bitmezdi.

ayetiyle ifade edilen Allah'ın kelimelerine ait bilgiler hasıl olmazdı. Ama bunların cemi, irşad için ve bilhassa peygamberler için çok mühim olduğundan Allah Musa'yı Hızır Aleyhisselâm gönderdi.

Bil ki, Havva nasıl Âdem Aleyhisselam'ın kaburga kemiğinden yaratıldı ise şariat ilmi de tıpkı böyle hakikat ilminden doğmuştur, onun yankısıdır. Ona zıt görünür ama hakikatte onun aynıdır. Çünkü bir şeyin yankısı, onun aynıdır.

"Allah gerçeği söyler, O, yola iletir."

Harabat ehliyiz bademiz semdir
Başka âlemde dem sürenlerdeniz
Hesap sorma bizden bir hayli demdir
Defteri ameli dürenlerdeniz

Hunu dil nûş ettik bezm-i Safa'da
Zevki Cavidan'ı bulduk Rızada
İfayı ahd için Kerbelâ'da
Tir-i kahra göğüs gerenlerdeniz

Bu nefsi hodgâmı çekip de dara
Gülerek sır verdik ulu serdara
Bir gamze uğruna didarı yara
Canla başla gönül verenlerdeniz

Ders alıp cananın fettan gözünden
Şiir meşk eyledik şirin sözünden
Kestirme bir yoldan batın yüzünden
Kâbe-i maksuda erenlerdeniz

Nur-u aşk inince dili agâha
Mürg-i ruhu saldık ta kalbegâha
Baba ocağıdır biz o dergâha
Pervasız destursuz girenlerdeniz

Teveccüh kılmadık babı niyaza
İrfanla eriştik rütbe-i naza
Aşına çıkmışız şabedebâza
Perdenin ardını görenlerdeniz

Arifsen kâmiller önünde eğil
İlminle öğrenme sen kendini bil
Bağı marifette biz bir gül değil
Deste deste çiçek derenlerdeniz

Hey **Rıza** Arifiz derviş nihanız
Alaik kaydından çözüldük şadız
Mest-i lâyekiliz gamdan azadız
Postu meyhaneye serenlerdeniz.

MAKALE

RİSALE Fİ BEYAN-I SÜLÛK-İ ŞERİAT ve TARİKAT ve HAKİKAT

Bismillahirrahmanirrahim

Malum ola ki, sülûk-i Hak üç kısım üzeredir:

Birinci sülûk; şeriattır.

Şeriat saliki olan, kendisine ve âleme yani mevcudatın cümlesine bakıp, “Ben yokken var oldum” diye Allah’ın varlığını anlayıp, kendisinin ve cümlenin Allah’ın delili olduğunu fark etmelidir. Ve bu sülûka, tariki istidlâl yani kanıtlara bakarak sonuç çıkartma ve ilmî yakın derler. Şüphe ve şekden arınma değildir. Bundan ötürü bu sülûkta ümmet ayrılığa düştüler. Aklın delilleri ve bu akılla bakışıyla yetinip, nakledilen sözleri de zan zannedip, taklit ehli olanlardır. Zira akıl kâh hata ve kâh isabet eder. Amma nakledilen deliller hata etmez. Zira haber veren sadık kullar, hakikat gerçeklerini haber verir.

İkinci sülûk tarikattır.

Salik olana zikir telkin olunca halvet ve riyazat yani terki dünya ve nefis terbiyesi ile zikre hizmet ve zikredenle zikredilen birliğine erip, daima huzurda ola. Bu sülûk haldir, makam değildir. Zira vakıaya mutabık değildir yani olmak yoktur. Keşf olmadıkça makam olmaz. Allah’ta olmak Allah’la olmaya geçiştir. Bu sülûkta olan yine noksandır. Ve bu sülûk gayet güçtür.

Üçüncü sülûk; hakikattir.

Hakikat gayet saftır. Fakat mürşidini bulmak müşküldür. Şimdi, Hak Teâlâ’da dört tecelli vardır.

Birinci tecelli-i, tecelli-i zattır.

Bu tecellide isim ve resim yoktur. Ancak bizatihi kendisi tekliğiyle zahirdir. Bu tecelliye Ahadiyet ve Hakikat-i ilâhîye derler.

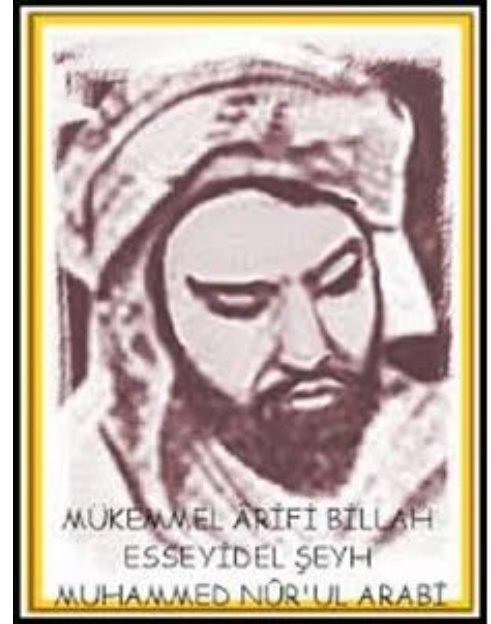
İkinci tecelli yani yaratılmışlık âlemi, tecelli-i sıfattır.

Hayat, kudret, iradet, ilim, semi, basar, kelam; bu sıfatları ile tecellidedir. Ve bu tecelliye tecelli-i vahdet ve Hakikati Muhammediye derler.

Üçüncü tecelli tecelli-i esmadır.

Mezkûr olan yani zikredilen sıfat görünürlükte zahir olursa, ona esma derler. Velhasıl zatullahın mazharı sıfat ve sıfatın mazharı esma ve esmanın mazharı ef’aldır. Ve bu tecelliye vahidiyet ve Hakikat-i İnsanîye derler.

Dördüncü tecelli tecelli-i ef'aldır.

Tecelli-i ef'al, çeşitlilik ve görünürlük zuhurudur. Yani surettir. Ve bu tecelliye Hakikat-i Şuhudiye-i suret ve Hakikat-i Âdemiyye derler. Ve rububiyet dahi derler. Cümle tecelliyat-ı erbaaya ulûhiyet derler.

Şimdi, Hak Teâlâ Rububiyet mertebesinde, dünya ve ahirette görünür ve bu görünmeyle seyredilir. Zira maddesiz görünürlük olmaz. Salik suretler

âleminde yani kesrette Hakk'ın esması ve sıfatlarını müşahede ederse, aynel yakın derler. Gayrı bir tecelli beklenmez. Hakk'ın tecellisinden gayrı yoktur ki, bir başka tecelli gerçekleşsin. Bu makamda salik olan, Hakikat-i Muhammediye'ye bağlanıp Allah diye cümle sıfatlarıyla ismi celal zikreder. Beyan edilen, hakikatinin zat-ı Hak olduğunu şahit olup bu gerçeğe bağlanıp Allah diye.

Buna Batını Hakikat-i Muhammediye, zahiri Tafsilat-ı Muhammediye olduğundan, Cem-i Muhammedî derler. Eğer, Hakikat-i Muhammediyeye tabi olunursa makamı cem Tafsilat-ı Muhammediyeye tabi olursa hazretül cem derler. Ve eğer bir rabıtada Hakikat-i Muhammediye hem Tafsilat-ı Muhammediye ikisi cem olursa cemmül cem derler. Ve eğer hakikati ve tafsilatı birliğe yani aynılığa tabi olunursa ahadiyetül cem derler. Hakikat imanına ulaşılır ki gayri makam yoktur. Âlâ makam budur.

Salike vacibdir ki, bildirilene hizmetle tecellisine ermek ve zikri daimlik. Ta ki gizli sır olan Hakikat-i Muhammediyeye ermiş olup Tafsilatı Muhammediyede veya ümmet olan kulluğunu hak etsin. Şimdi, zikir, samimiyet, sadakat, teslimiyetle ve hizmetle Nur-u Muhammedî varlıkta zahir olur. Bir an gayip olmaz. Hal-i sülûkta hizmetkâr olan cemali yar için zahir ziynetine, yani beşeriyetten ve enâniyetten soyunup ve pak, temiz ruhu giyinip, o kisve ile cemali yâre ulaşmak lâzımdır.

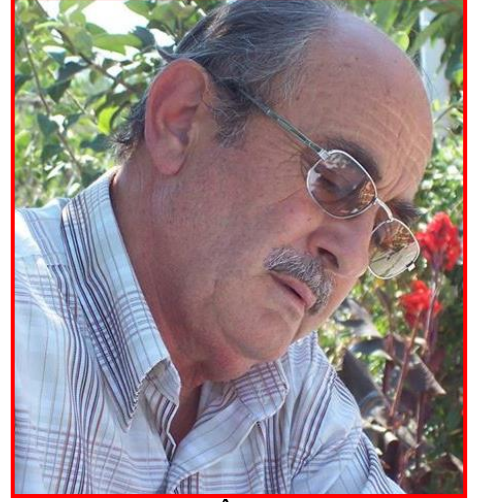
Allahümme zeyyne biziyeti taat'il mahbubi velatü hakarne bi muhalifeten nebiyyen ve alihi ve ehlibeyte emin ya muiynü velhamdülillahi Rabbil âlemin.

Halil İbrahim Baki Hazretleri

Vuslat-ı Canan

*“Didarı, o cemali görünceye kadar
Başkasını görür göz, o Cemalullah
Bütün güzelliğiyle kiblende zahir olursa
Bu göz artık başkasını göremez”*

Miracın kelime anlamlarından birisi aşığın maşukuna vuslatıdır. Âşık vuslat-ı canan için meydan arar. Âşık vuslat-ı canan için mürşit arar. Âşık vuslat-ı canan için yol arar. Âşık vuslat-ı canan için ilim arar. Âşık vuslat-ı canan için muhabbet arar. Âşık vuslat-ı canan için Zikrullahı arar. Öyleyse bu saydığım faktörlerin hepsi âşık için. Meydan, yol, mürşit, ilim irfan, muhabbet âşık içindir. Bu nedenle “*Kimde var aşkın nişanı durur akıbet maşukunu o bulur*” demişler.

Âşık, ilahi aşktan nasip almış olana, ilahi aşktan bir ateş gönlüne düşmüş olana denir. Kime o ilahi aşktan bir zerre isabet ettiyse o kişi halk içerisinde âşık olarak gözükmeye başlar. Onun ben aşığım demesine gerek yok alametlerinden bu âşık derler. Kime de eşkıyalıktan haydutluktan nasip olduysa ona da alametlerinden bu eşkıya derler, onun ben eşkıyayım demesine gerek yok. Bu haydut, buna parmağını ver kolunu alamazsın derler. İnşallah halk içinde bize bunlar Allah aşığı derler, bunu dedirebilmek büyük hüner. Bunu yapmacık bir aşkla dedirtemezsin. Ne kadar süslenirsen süslen, ne kadar makyaj yaparsan yap bunu dedirtemezsin. Âşıklık içten gelir, özden gelir sözden değil. Âşıklık sözde değil özdedir. İşte bu aşktan nasiptar olmuş olan kullar âşık ismiyle anıldılar. Onlar Allah’ı sever Allah da onları sever diyor ayette. Sevgiden bahsediyor. O ilahi aşk gönülde mekân tuttu mu artık o âşık gönlüne düşen o od ile o aşk ile maşukunu zikretmeye başlar. Maşukunun derdine düşer. Yunus gibi,

*Ben giderim yane yane, aşk boyadı beni kane
Ne akilem ne divane, gel gör beni aşk neyledi*

demeye başlar.

*Aşkın âşıklar öldürür, aşk denizine daldırır
Tecelli ile doldurur, bana seni gerek seni*

demeye başlar. Alametleridir.

Allah, habibine de şöyle diyor, “*Ne ola kim bir kez görsem deyip niyaz ettiğin, gece gündüz ahu zar edip istediğin ol celili mahbubun benim.*”

Demek o iki cihan serveri de maşukunun derdine düşmüş, gece gündüz ahu figan içerisinde ne ola bir kez göster bana mah cemalini diyor. Âşıklığa bak şimdi neyi zikrettiriyor. Bunun için kalbe, gönle neyin sevdasını koyduysan onu arattırır, onu zikrettirir. Başka şeyi zikretmen, başka şeyi muhabbet etmen, başka bir alanda zevk araman mümkün değil. Hangisi ilahi aşkın derdine düşmemişki. Al sana iki cihan serveri denilen, fahri kâinat denilen Resulullah efendimiz.

“Açtı veçhinden bir nikap, gördü rabbın izzetin âşikâr”

diyor Süleyman Çelebi Hz. daha nasıl desin. Gözden akan yaş gönlündeki duyguların ifadesidir. O gözyaşı konuşur, dili vardır o gözyaşının. Muradını ifade eder o gözyaşıyla. İşte âşıklar didarı Hak için, cemal-i yar için Mecnun misali Leyla derdine yakalanmış olanlardır. Bu ne ilim, ne irfaniyettir, bu her şeyin üstündedir. İlim ve irfaniyet ancak bu âşık yol göstermek için lazımdır, başka hiçbir işe yaramaz. Yol, ilim ve irfaniyet ancak bu buram buram ilahi aşkın derdine yakalanmış bana seni gerek seni sevdasında olanlara rehberlik yapmak içindir. O aşk o sevda o dertle dertlenemeyen bir insan bu meydanlarda hiç kimsenin duymadığı ilmi de duysa o ilimle hiçbir yere gidemez. O yolda yürüyecek, o ilmin ışığında gidecek, o ilmi rehber edinecek bir gönül eri bir aşk eri lazımdır.

“*Bunca muhabbet edildi efendim, neden yaşayamıyoruz?*” diyenlere sesleniyorum şimdi. Onlar bunu iyi dinlesinler. Neden bunca ilim ve irfaniyete rağmen biz zevke dönüştüremedik, gönül oluşturamadık diyenler var ya işte bu mevzuyu iyi dinlesinler ve eksikliklerinin ne olduğunu görsünler.

Hz Musa bir köye misafir olmuş, günlerce sohbetler edilmiş, lokmalar yenmiş. Köyden artık ayrılacak. Köylü etrafına toplanmış. Hz Musa köylülere sormuş;

-Allah'tan bir isteğiniz var mı?

-Var Ya Musa.

-Nedir?

Kimisi tarla istemiş, kimisi çocuk istemiş, kimisi hayırlı bir eş, kimisi öküz istemiş kimin neyi eksikse onu istemiş. Hz Musa bakmış ki istenilenlerin hepsi dünyalık. “*Günlerdir bu köydeyim senin cemalini isteyen yok mu ya rabbi?*” demiş içinden. “*Yok mu bana seni gerek seni diyecek bir kişi, yok mu ya rabbi senin cemaline talip bir kişi, senin aşkına talip bir kişi yok mu ya rabbi bu köyde?*” O anda nida gelir, “*Dön arkana bak!*” Arkasında genç bir delikanlı durmaktadır. “*Evladım köylülerinin hepsi bir şey istedi Allah'tan, senin bir isteğin yok mu?*” Çocuk gözleri yarı açık bakmış, “*Ben Allah'ın aşkına talibim*” demiş. Talepleri niyaz eder Allah'a ve lütfet ya rabbi der ayrılır o köyden. Seneler geçmiş aradan yine o köye yolu uğramış. Bakmış herkes pür neşe, çocuğu olmayanın çocuğu olmuş, evlenemeyen evlenmiş, tarla isteyen tarlası olmuş, evi olmayanın evi olmuş niyazlar yerine gelmiş elhamdülillah. Ama Musa'nın gözü birisini arıyor. Biliyor musunuz kimi arıyor?

-O gün burada genç bir çocuk vardı, onu göremedim nerede o?

-Ah, o mu? Şurada bir tepe var oraya gidiyor gece gündüz ağlıyor,

-Şimdi nerededir?

-Yine oradadır,

Hz Musa tepeye çıkmış bir de bakmış ki aşkını talep eden genç orada bir başına ağlıyor. Nida gelmiş, “*Ya Musa gördün mü? Benim aşkımdan aşk talep edenin halini! Ben dünyayı ona zindan ederim, dünyayı ona cehennem ederim*” demiş.

Bu hal, bu ahval âşık için geçerlidir. İşte ne ola kim bir kez görsem dediğin, göster cemalini göreyim seni bütün güzelliğinle bana kendini âşikâr et, bu gözüm ta ki senden başkasını görmesin artık...

O didarı, o cemali görünceye kadar başkasını görür göz, o didar, o Cemalullah bütün güzelliğiyle kıblende zahir olursa bu göz artık başkasını göremez.

Âşıklar meydan aradılar didar-ı Hak, hüsn-ü cemal için. Âşıklar mürşit aradılar kendilerine yol gösterecek, maksadı hâsil edecek, maksuda eriştirecek, irşat ehli aradılar. İlim irfan aradılar bu gaye uğruna. Yol sordular Sırr-ı Cemalullah aşkına. Bir şey olmak için değil, çok şey öğrenip ezberleyip satmak için değil. Aslına kavuşmanın yolunu sordular.

Resulullah'da tahakkuk eden bu yürüyüş, bu talebin bu isteğin sonucunda tahakkuk eden esrarın adına Miraç denildi. Neden her sene kutlanılıyor? İşi şova dönüştürmeden idraklere bir şey sunabilmek için kutlanmalı, herkes bir uyanışa geçsin diye kutlanılmalı, herkese bir şey arattırmak için kutlanılmalı. Şova dönüşmemeli. Bu aslından uzaklaştırır, koparır, öze yabancılaştırır. İstenilen bu değil.

Âşık diyecek ki *“Ya rabbi! Habibin Muhammed Mustafa'ya lütfettiğin, habibin Muhammed Mustafa'ya gösterdiğin o cemale ben de talibim, beni de kendi katına yücelt ve bu cemale mazhar kıl”* talep bu olacak. Bu niyet, bu istek ve talep uykularını kaçırmalı senin, sen horul horul uyuyorsan, senin meydanda bulunman göstermelik, formalitedir. O meydandan sen hiçbir şey alamazsın. Bu dert seni inletmeli. O cemali yar derdi, o hüsnüne mazhar olma derdi, bana seni gerek seni derdi uykularını kaçırmalı gece yataktan fırlattırmalı, bu hal sende varsa âşıksın. Yoksa sende aşktan kıvrıntı yok ne arıyorsun bu pazarda derler. Bu hal bizde yoksa bu dert bizde yoksa bu sevda bizde yoksa uykuları terk ettirmiyorsa o meydanın ilminin doruğuna da çıksan yaşayamıyorum sıkıntısı, zevk edemiyorum sıkıntısı sende hiç eksik olmayacak. Neyinle yaşayacaksın? İlim bildirir, aşk buldurur, muhabbetullah da oldurur. Bunların üçü bir araya gelirse bir şey olur. Bir tanesi noksansa hiçbir şey olmaz.

Aşğın alametleri vardır dedik. Maşukundan muhabbet edildiği yerde gözünün yaşı akar, maşukundan söz edildiği yerde kalbinin atışı değişir, maşukunun zikredildiği yerde coşar. Âşıkta bu alametler vardır, bu alametler bizde varsa aşğız, yoksa kav çakıyoruz daha. İşte bu âşık için *“isra suresi”* gece yürüyüşü adı altında zikrediyor, koyup kamusunu geçti öteye. Miraç hadisesinin gerçekleşmesi manevi bir yolculuk, idrak yolculuğudur. Bu idrak yolculuğudur, bunun bedenle cismaniyetle falan tarifi yok. Miraç hadisesinin tahakkukunun zamanı da yok, mekânı da yok. Âşık için, kavuşmayı murat eden için Allah'a kavuşmanın ne zamanı vardır ne mekânı. Ne de ciheti vardır bunlardan münezzehtir. Zaman, mekân, cihet yaratılmışlık âlemindeki bir şeyi ifade eden kuralların adıdır. Manada zaman yoktur, manada mekân yoktur, manada isim cisim yoktur.

Bu nedenle bu yolculuk suretten sirete geçişle olur. Terki suret, zevki manayı oluşturmak içindir. Ötelere ötesinde bir Allah'a kavuşmak gibi bir düşünce asla olmayacak. Kur'an'ın nerede anarsanız

orada diye tarif ettiği Allah'a kavuşmak için uzaya çıkacak halimiz yok. Mademki rabbimiz *“Nereye dönerseniz ben oradayım, nerede anarsanız ben oradayım, her yerde hazır ve nazırım, şah damarınızdan da daha yakınım”* diyor kavuşmak için bir uzay mekiği falan arayacak halimiz yok. O her yerde, o her şeyle bir vücut bir bütün ama biz Allah gerçeğinden, Allah sırrından ve Allah şuurundan mahrum olduğumuz için, hocadan aldığımız bir imanla ötelere ötesinde bir Allah'ı mevcut, var zannettik. En büyük yanılğı burada başladı. Yunus Emre Hz'nin *“Bir Mürşid-i Kamil'e varmayınca olmaz”* demesi bunun içindir.

Çok okudum bildim deme, çok taat da kıldım deme hepsinden iyice bir gönle girmektir. Neden bir gönle girmektir? Çünkü sen o gönle girebilirsen sana bir şey açılır, o gönle giremediğin müddetçe sana hiçbir şey açılmaz. Bir yerde şöyle buyuruyor mahbubu celil *“Benim dostlarımla dost olun ki benimle de dost olasınız, benim sevdiğilerimi sevin ki sizler de beni sevenlerden olasınız, benim zikrettiklerimi zikredin ki siz de beni zikredenlerden olasınız”* Niçin söylüyor bunları? Çünkü zatından zatına tecelli etmiş, Cenabı Resulullah *“Beni gören Hakk’ı görür, Hakk’ı gören beni görür”* diyor. Bunun için Eşrefoğlu *“Mirat-ı Muhammed’den Allah göründü daim”* diyor. Muhammed aynasından Allah göründü daim.

Miraç kandili, karanlıktan aydınlığa çıkmak demektir. Karanlıkta etrafımızı göremeyiz. Bir mum ışığı, bir yağ kandili aydınlatırsa hiç görememekten bir şeyleri görür hale geliriz. Kandil aydınlanmak, aydınlatılmak demektir. Miraç kandili, miraç hadisesinin sırrının sana açılması demektir, aydınlatılman demektir.

O kendisi için hiçbir şey talep etmedi, O kendisi için yaşandı, ümmeti için talep etti, ümmeti için yaşadı denilmesindeki sebep-i hikmet; O kendisi de senin gibi bir yönüyle beşerdi, senin gibi yerdî içerdi, uyurdu ve bu miracı gerçekleştirdi. O halde sen de âşık-san kendi miracını gerçekleştir. O melek değildi, beşerî yönü insanı temsil ediyordu, bir yönü de Allah’ı temsil ediyordu. Şu mesajı veriyor; *“Ey insan! Ey Aşık’an! Ey sadık’an! Ey Derviş’an! Ey Muhibb’an! Bizde gerçekleşen, bizde tahakkuk eden bu kavuşma hadisesi talep et, talip ol ki sende de tahakkuk etsin, gerçekleşsin. Ona mahsustur deyip sakın bırakma”* Ona mahsus olan ümmetine de mahsustur. Onda gerçekleşen zevk, ona iman edende de gerçekleşmesi lazım ki iman ettiğinin ispatı olsun. Yoksa bu Allah’a ait, bu Resulüne ait, bu velilerine ait, bu evliyelerine ait dersin, *“Bana ait bir şey yok mu?”* diye sorarım. Bana ait bir şey yoksa namazı da sen kıl, orucu da sen tut, zekâtı da sen ver, hacca da sen git hepsini sen yap o zaman. Benden bunları neden istiyorsun derim. Talep eden herkese aittir.

Miraç hadisesi aşkın maşukuna vuslatıdır. Vuslat-ı Canan! Cananın vuslatında olmaktır. Nasıl gerçekleşir bu? Bu âşık maşuk vuslatını ilişkisini nasıl yaşayabilir bir insan? İşte bunun için meydan, ilim, ilim irfan, muhabbet her şey bunun için.

Adına tevhit seyr-i sülûk-u denilmiştir. Bir salık destur bismillah deyip bir meydana ikrar verdiği zaman bir kâminden yol yordam, edep erkân, ilim irfan sorduğu zaman talebi odur ki; Hak gerçeğine, Allah cemaline ermektir. O halde bismillah deyip daha ikrarını verdiği an onun miraç yolculuğu başlamıştır. İsrâ suresi okunmaya başlamıştır ona. Halkı görmekten kurtulup Hakk’ı görür hale gelecektir. Seyr-i sülûk görmenin amacı, anlamı, meyvesi, zevki muhabbeti budur işte. Bunun dışında başka bir gayeyle öğrenilen bilgi hiçbir işe yaramaz, çöptür, at gitsin. Başka bir gayeyle ilim öğrenenler sonunda tuvalette taharet yaptılar onunla.

Özet olarak söyleyelim, makam-ı cem bir aşkın, bir talibin miracıdır. Talibin diyorum ilim öğrenenin demiyorum. Makam-ı cem taliplerin miracıdır ve yol bunun için vardır. Rabbim bu gerçeği cümlemize yaşattırsın, talibi olduğumuz sırr-ı esrara, talibi olduğumuz nuruna, talibi olduğumuz cemaline cümlemizi vasil eylesin inşallah. Hu

KUR'ANI KERİMİN KENDİSİNİ ANLATIŞI

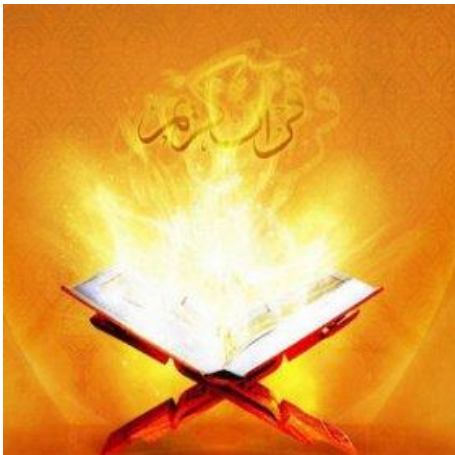
Asra andolsun; gerçekten insan, ziyadadır. Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka. İşte, kimin tartıları ağır basarsa artık o, hoşnut olunan bir hayat içindedir. İman edip salih amellerde bulunanlar ise; işte onlar da, yaratılmışların en hayırlılarıdır. Rableri Katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden içi titreyerek korku duyan kimse içindir.

Sonra iman edenlerden, sabrı birbirlerine tavsiye edenlerden, merhameti birbirlerine tavsiye edenlerden olanlar. İşte bunlar, sağ yanın adamlarıdır. Ey mutmain olmuş nefis, Rabbine, hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak dön. Artık kullarımın arasına gir. O gün, öyle yüzler de vardır ki, nimettedirler. Harcadığı çabadan dolayı hoşnuttur. Yüksek bir cennettedir. Orda anlamsız bir söz işitilmez. Orda 'durmaksızın akan bir kaynak vardır. Orda yükseklerde kurulmuş, tahtlar da vardır; konulmuş içecek dolu kaplar, dizi dizi yastıklar ve serilmiş yaygılar.

Rabbinin ismini zikredip namaz kılan, şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; onlar için altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. Doğrusu, temizlenip arınan felah bulmuştur. Artık kimin kitabı sağ yanından verilirse o, kolay bir hesap ile sorguya çekilecek ve kendi yakınlarına sevinç içinde dönmüş olacaktır. Gerçek şu ki, doğru sözlü olanlar, elbette nimetler içindedirler. Tahtlar üzerinde bakıp seyretmektedirler. Nimetin parıltılı sevincini sen onların yüzlerinde tanırırsın. Onlara mühürlü, katıksız bir şaraptan içirilir ki onun sonu miskindir. Şu halde yarışmak isteyenler, bunun için yarışsınlar. Onun karışımı cennet pınarıdır. Bir kaynak ki, yakınlaştırılmış olanlar ondan içer.

Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi hevadan sakındırırsa, Artık şüphesiz cennet, onun için bir barınma yeridir. Şüphesiz sözünde duranlar, elbette nimetler içindedirler. Şüphesiz muttaki olanlar, gölgeliklerde ve pınar başlarındadır ve canlarının çekip arzu ettiği meyveler, yaptıklarınıza karşılık olmak üzere afiyetle yiyin ve için. Elbette Biz, 'iyi ve güzel' davrananları işte böyle ödüllendiririz. Orada tahtlar üzerinde yaslanıp dayanmışlardır. Orada ne bir yakıcı güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler. Gölgelemleri onlara pek yakın ve devşirilmeleri kolaylaştırıldıkça kolaylaştırılmıştır. Çevrelerinde gümüşten billur kaplar, kupalar dolaştırılır. Gümüşten billur kaplar ki, onları belli bir ölçüyle tespit etmişlerdir. Orada onlara bir kadeh içirilir ki, karışımı zencefildir. Bir pınar ki orada "selsebil" olarak adlandırılır. Çevrelerinde ebedi kılınmış civanlar dolaşır durur; sen onları gördüğün zaman saçılmış birer inci sanırsın. Her nereye baksan, bir nimet ve büyük bir mülk görürsün. Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. Şüphesiz, bu, sizin için bir mükâfattır. Sizin çaba harcamanız şükre değer görülmüştür.

Artık kitabı sağ eline verilen kişi der ki, "Alın, kitabımı okuyun." Artık o, hoşnut bir yaşam içindedir yüksek bir cennette. Devşirilecekleri pek yakındır. "Geride kalan günlerde, 'peşin olarak sunduklarınıza karşılık olmak üzere,' afiyetle yiyin ve için." İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de gönderdik.

Kim iman edip salih bir amelde bulunursa, Allah onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet isabet etmez. Kim Allah'a iman ederse, onun kalbini hidayete yöneltir. Allah, herşeyi bilendir. Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitnedir. Allah ise büyük ecir O'nun katında olmandır. Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup sakının, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil tutkularından korunursa; işte onlar felah bulanlardır. Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever.

Ey iman edenler, sizi acı bir azaptan kurtaracak bir ticareti haber vereyim mi? Allah'a ve O'nun Resulüne iman edersiniz, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda mücadele edersiniz. Bu, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilerseniz. O da sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur.

Allah'a ve Resulüne iman edin. "Sizi kendilerinde halifeler kılıp harcama yetkisi verdiği" şeylerden infak edin. Artık sizden kim iman edip infak ederse, onlara büyük bir ecir vardır. Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İcinizden, fetihten önce infak eden ve savaşanlar başkasıyla bir olmaz. İşte onlar, derece olarak sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Allah, her birine en güzel olanı vadedmiştir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. Allah'a güzel bir borç verecek olan kimdir? Artık Allah, bunu onun için kat arttırır. Onun için 'kerim bir ecir vardır. O gün, mümin erkekler ile mümin kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalıcılar olan, altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur.

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır; öyle ki, kötülükte bulunanları, yaptıkları dolayısıyla cezalandırır, güzel davranışta bulunanları da daha güzeliyle ödüllendirir. İşte Biz, şükredenleri böyle ödüllendiririz. Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nehirdedirler. Çok kudretli, mülkünün sonu olmayan Allah'ın yanında doğruluk makamındadırlar. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir vadedmiştir. İşte böyle; çünkü Allah, iman edenlerin velisidir. Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Takva sahiplerine vadedilen cennetin misali, İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttan ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Artık iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; Rableri onları Kendi rahmetine sokar. İşte apaçık olan 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. Ki onlar, Benim ayetlerime iman edenler ve Müslüman olanlardır.

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arzı geniştir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir." Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver ki onlar, sözü işitirler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini hidayete erdirdiği kimselerdir ve onlar, temiz akıl sahipleridir. Allah, takva sahiplerini zafere ulaşmaları dolayısıyla kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz ve onlar hüzne kapılmayacaklardır. Ve gerçekten onlar, Bizim katımızda seçkinlerden ve hayırlı olanlardandır.

Böylece onu bağışladık. Şüphesiz onun Bizim katımızda gerçekten bir yakınlığı ve varılacak güzel bir yeri vardır. Gerçekten Biz, ihlanda bulunanları böyle ödüllendiririz. Bunlar hikmetli Kitabı'nın ayetleridir; Muhsin olanlara bir hidayet ve bir rahmettir. Onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler. Ve onlar kesin bir bilgiyle ahirete inanırlar. İşte onlar, Rablerinden bir hidayet üzerindedirler ve felah bulanlar da onlardır. Gerçekten iman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için nimetlerle donatılmış cennetler vardır. Orada ebedi olarak kalıcıdır. Allah'ın vadi haktır. O, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibidir. İman edip salih amellerde bulunanlar ise; Biz şüphesiz onların kötülüklerini örteceğiz ve şüphesiz yaptıklarının en güzeliyle karşılık vereceğiz.

İman edip salih amellerde bulunanlar ise; elbette onları Salihlerin arasına katacağız. İbrahim de; hani kavmine demişti ki: "Allah'a kulluk edin ve O'ndan sakının, eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır." Bunlar Kur'an'ın ve apaçık olan Kitabı'nın ayetleridir. Müminler için bir hidayet ve bir müjdedir. Çünkü Allah, yaptıklarının en güzeliyle karşılık verecek ve onlara kendi fazlından arttıracaktır. Allah, dilediğini hesapsız rızıklandırır. Aralarında hükmetmesi için, Allah'a ve elçisine çağrıldıkları zaman mümin olanların sözü, "İştittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte felaha kavuşanlar bunlardır. Kim Allah'a ve Resulüne itaat ederse ve Allah'tan korkup O'ndan sakınırsa, işte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır.

Ey iman edenler, rükû edin, secdeye varın, Rabbinize ibadet edin ve hayır işleyin, umulur ki kurtuluş bulursunuz. Gerçekten Ben, Tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım. Kim de bir mümin olarak, salih olan amellerde bulunursa, artık o, ne zulümden korksun, ne hakkının eksik tutulmasından. İşte Biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. Güzellik yapanlara daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerini ne bir karartı sarar, ne bir zillet, işte onlar cennetin halkıdır; orada süresiz kalacaklardır. Haberiniz olsun; Allah'ın velileri, onlar için korku yoktur, mahzun da olmayacaklardır. Onlar iman edenler ve Allah'tan sakınanlardır. Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur.

Müminler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir. O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler. Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. İşte gerçek müminler bunlardır. Rableri Katında onlar için dereceler, bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. Biz elçileri müjde vericiler ve uyarıp korkutucular olmaktan başka bir şey için göndermiyoruz. Şu halde kim iman ederse ve düzeltirse, artık onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. İman edenler ve imanlarını zulümle karıştırmayanlar, işte güvenlik onlar içindir ve onlar hidayete ermişlerdir. Kim bir iyilikle gelirse, kendisine bunun on katı vardır...

Allah, iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vadedmiştir, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları Kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip iletir. Ey iman edenler, Allah'tan korkup sakının ve O'na vesile arayın; O'nun yolunda cihat edin, umulur ki kurtuluşa erersiniz.

Mecma-ül Bahreyn'e vardığım zaman
Hızır'ı bulup candan kölesi oldum
Ledün ilmin bana eyledi ihsan
Sırrı Sırrullahın tamamı oldum

Can kulağı ile beni dinleyin
Ey arifler ehli Hakk'a söyleyin
Birleşerek beni tavaf eyleyin
Çünkü La mekânın mekânı oldum

Her bir tarikattan istifa ettim
Tarihi Hüda'ya iltica ettim
Ey **Harabi** Hakk'a iktidâ ettim
Şükür Bektaşiyyül Melami oldum

ALINTI BÖLÜMÜ

Seni görünce heyecan fırtınasına tutuluyor kalbim. Elim ayağım dolanıyor, kelimeler dudaklarımdan ya çıkmıyor ya da zordan kısık ve titrek dökülüyorlar. Ne olur bakışlarımı üzerim den çek kısa süreliğine, bir kez olsun yüzüne bakabileyim.

SEVGİYE DAİR

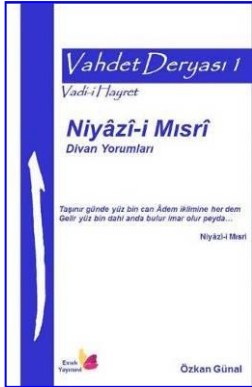
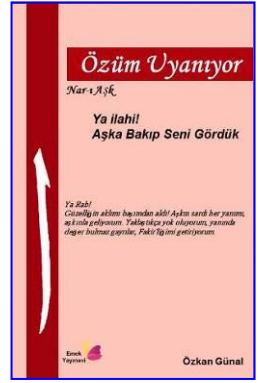
Yüzünü Hakk'a dönmüş olmanın
Alameti o dur ki, o kişide,
Rahmani sıfatlar çalışıyordur.
Kendisinden emin
Olunan olmuştur.

GÜL KOKULARI

Sana tutkunum, güzelliğinin cezbesi sardı benliğimi, kalmadım. Seninle tutan eller, seninle gören gözler, söyler diller... Vücudumdaki her hücreye kadar tek tek sen olan zerreler, seni zikrederek sırlandılar ardına. Güzelliğinin cezbesindeyim hiç olurcasına, sen Fakir'den doğunca.

ÖZÜM UYANIYOR

**Secde eyle Âdem'e ta kim Hakk'a'a kul olasın
Eden Âdem'den eba Hak'dan dahi oldu cüdâ**

(Secde eyle Âdem'e ki Hakk'a kul olasın. Âdem'e secde etmeyen Hak'tan uzak olur.)

“Ve iz kulnâ lil melâiketiscudû li âdeme fe secedû illâ iblîs, ebâ vestekbere ve kâne minel kâfirîn.” (Sonra meleklere “Haydi, Âdem'in önünde secde edin!” dediğimizde iblis dışında hepsi yere kapandı. O ise reddetti bunu, kibrine yediremedi ve hakkı görmezlikten gelerek inkârcılardan oldu.)

Cenab-ı Allah, bilinmeklik muradı olarak Âdem Aleyhisselamı halk ettiği vakit, kendisinin bilineceği her ne kadar özellik varsa o özelliklerle donattı. Âdem Aleyhisselamda kendisini sırladı, kendisiyle ziynetledi. Kim Adem Aleyhisselamı gördü Hakk'ı gördü, kim Adem Aleyhisselamı bildi, Hakk'ı bildi. Kim Âdem Aleyhisselama secde etti, Hakk'a secde etti. Cenab-ı Allah, Adem Aleyhisselamdan bahsederken “biz” ibaresini kullanmaktadır. Âdem Aleyhisselamı sevmek, Allah'ı sevmektir. Âdem Aleyhisselamın seni sevmesi, Allah'ın seni sevmesi; Âdem Aleyhisselamın senden razı olaması Allah'ın senden razı olmasıdır. Zaten istenen iman boyutu da bu değil midir?

VAHDET DERYASI

Zenginlik,
Mülkü sahiplenmek
Değildir.
Mülkü sahibine
Teslim etmek sonucu
Oluşan dostluktur.

GÜL KOKULARI 2

Bir adımda çölüm aşan sevgili
Varılacak yerler, senden sanadır.

Bakışıyla dağım delen sevgili
Taşınacak sular, senden sanadır.

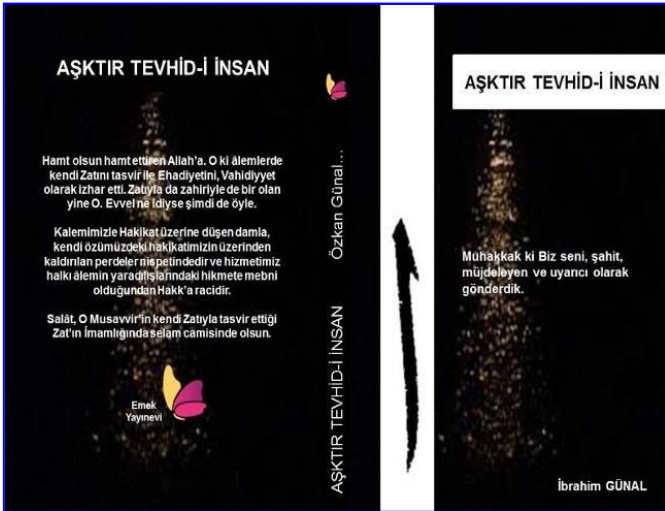
Nur olup geceme doğdun seherde
Görülen tecelli, senden sanadır.

Özlemek yetmiyor viran kalbime
Aşkın yanıklığı, senden sanadır.

Âşıkların kalbi seni zikreder
Zikir zikrullahtır senden sanadır.

Cümle özüm **Halil** zevkin söylenir
Fakir örtün, kelim senden sanadır.

SEBEBİ YAR CEMALİ

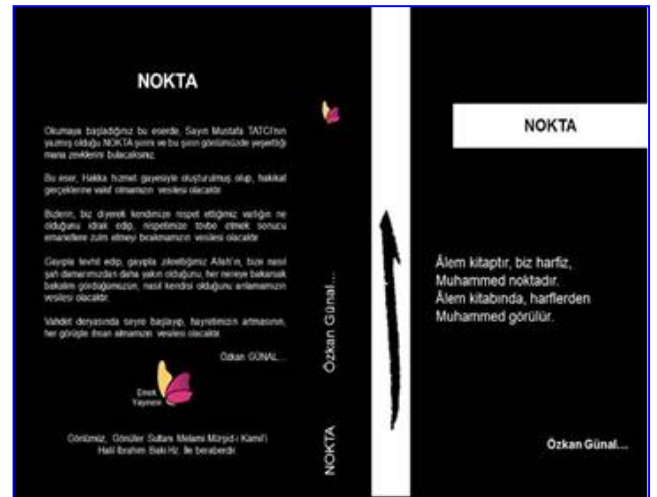
Zikrimde zikrin fikrimde zevkin
Seninle mestim Elhamdülillah
Gönlümde mirat aldığım berat
Geçtiğim sırat Elhamdülillah
Canıma cansın tende mekânsın
Kalbe nihansın Elhamdülillah
Vahdet-i vücut eyledik Şuhut
Bulunca mevcut Elhamdülillah
Halkta hem Hakk'ı Zatıdır saklı
El fakrı farkı Elhamdülillah
Veçhine hayran gece gün ayan
Zahirsin her an Elhamdülillah
İbrahim demi tevhitir yeri
Hak söyler dili Elhamdülillah

AŞKTIR TEVHİD-İ İNSAN

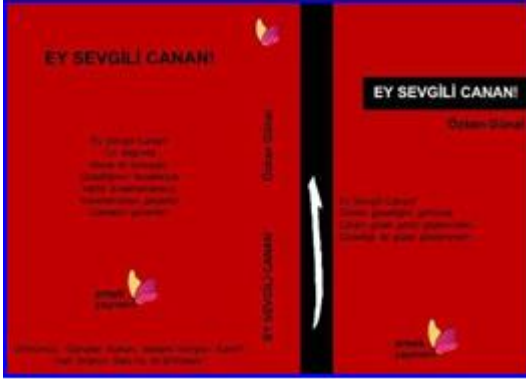
CEMALEDDİN BURAK OLDU

Cemaleddin, Dinin Güzelliği, Dinin Cemali, Güzel Şahsiyetli anlamlarına gelmektedir. Burak ise, yıldırım, şimşek, parıldamak, ışıldamak anlamlarına gelmesinin yanında, Peygamberimiz Hz Muhammedin Miraca çıkarken kullandığı binektir. Dinin güzelliği Muhammedi ahlak ile mümkündür.

O Muhammed ki, Rahman ve Rahim olan Allah'ın Cemal'inin tüm güzelliklerinin aynası. O Muhammed ki, Güzel ahlak üzerine olan ve bu güzelliği zahir batın kendisiyle muhabbet eden. O Muhammed ki, Allah güzeldir, güzel olanı sever beyanıyla, Allah'ın güzelliğinin ispatı.

NOKTA

Ey sevgili canan!
Gönlünden içince
Aşkın meyini,
Geçtim kendimden.
Ayıklığım seninle.

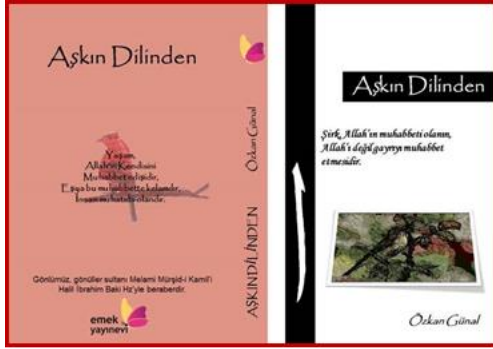
EY SEVGİLİ CANAN!

Yolun sonu sana varacaksa uzunluğunun ne önemi var. Sora sora
Bağdat bulunur. Yollar yürümekle de aşınmaz. Yolu bile
incitmeden gelirim. Gecemi gündüzüme katıp, sevgimi katkı
yapıp gelirim. Yeter ki gel de.

GİTMELİYİM

GİTMELİYİM

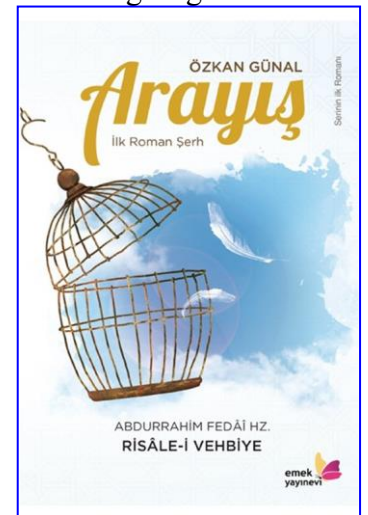
- ☞ Biz, Rabbi, kendisinden bilenlerdeniz.
- ☞ Biz, Hakk'a, kendisinden secde edenlerdeniz.
- ☞ Biz, Miraca, kendisinden erenlerdeniz.
- ☞ Biz, yere göğe sığmayanı, gönül hanemizde ağırlarız.

AŞKIN DİLİNDEN

Talip, üç günlük yoğun düşüncelerin ardından daha sakin bir yapıyla gelmiştir eve. Odanın içindeki karanlığın sebebi olan kapalı penceresi açıldığından, ışık girmiştir odaya... Cebinde anahtarı olduğu halde, kapının zilini çalar eve girmek için. Bunu yapışı, evde kapıyı açacak annesinin bulunuşudur. Kendisinin girişiyile insana kavuşan ışıkları kapalı bir eve değil, içinde insan olan aydınlığa girecektir. Hoş geldin diyeni vardır, hoş bulduk dediği. Nasılsın sorusunu gerçekten nasıl olduğuyla ilgilendiği için soracak olanı, gerçekten iyi oluşunu duymayı bekleyene verilecek iyiyim cevabı vardır...

Kapıyı daha sonra ismini ve komşusu olduğunu öğreneceği birisi açtığına beklediğini görememenin hüsrânını yaşar. Teşekkür ederek içerideki insanların arasından babasının odasına gider. Kapıyı açarken üzerinde tedirginlik vardır. İçeri girip sekiye oturduğunda gözü dosyaya kayar. Kalkıp dosyayı alarak tekrar yerine oturur. Elinde dosya, bakışları camdan dışarıda, aklı Kenan abisinin, **“Bak evladım, bu dünyada ancak ölümler ölürler, diriler ölmez”**

deyişi vardır. Anlamaya çalışıyordu, bu dünyada sadece ölümler ölür ne demekti, ölü zaten nasıl ölecekti tekrar... Diriler ölmez sözündeki diri neydi o halde. “Ben diriyim, babam da diriydi babam öldü o halde diriler nasıl ölmezdi, ölüyordu işte, öldü!” diye söylenmeye başladı. Devamında, “Dur, dur dur; bu kadar basit değildir sözün içerdiği anlam” dedi ve sustu. Dirilik, kendisinin anladığı gibi bir dirilik değildi, baban diriydi sözü bunu anlatıyordu, keşfedecek olduğuna işaret ediyordu.

ARAYIŞ

BİTİM

Değerli okuyucu,

Emek Yayınevi, Dembir dergisinin 2016 yılı on üçüncü sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepimize çok teşekkür ederiz. Umarız okuduklarınızın **Kandillere** olan bakışınıza katkısı olmuştur. Kandiller her günkü gibi sıradan bir gün değildir. Kandil günlerinin içlerinde taşıdığı sır sebebiyle özel önemi ve kutsiyeti vardır. Bizlere işaret ettikleri iman değerlerini görmeye çalışmalıyız. Yaşanılanların kutlanması için usul haline gelmiş olan imanî değerleri kendimizde de oluşturmalıyız. Bu değerler olmuş, bitmiş, yaşanmış ve sadece Peygamber efendimize mahsus değildir. Biz bunları yaşayamayız demek, iman yolunda olursa tövbesi gerçekleşmiş olacak nefis-i emmarenin yolunu gitmektir. İnanmakla iman arasındaki fark da buradan gelir. Bir şeyin doğruluğuna inanmak başka şeydir, inandığımız doğruyu yaşantımızda uygulayıp doğrulardan olmak başka ve bu imandır. Unutmamalıyız ki iman bize doğanı ona ait özellikleri kendimizde oluşturmak sonucunda doğurmaktır.

Bu sayımızı, Emek Yayınevinden yakında yayınlanacak olan, Özkan Günal'ın kaleme aldığı, düzenlemesini Emine Aytül Erol'un, yaptığı Yüce Kur'an'ı Kerimdeki Yasin suresinin yorumu olan **Ey İnsan!** isimli eserle noktalyoruz.

Ey İnsan!

5- İndirilen pak nursun.

Ey insan! İndirilen pak nursun yani Bizim Kendimizi bilmemizin, görmemizin, işitmemizin, zikretmemizin ve fikretmemizin zahirisin. Biz seni indirdik, seninle kendimiz olarak tecelli ettik. Kendine uyan, kendini tanı. Bilmek öyle bir olgudur ki Bizim kendimize mahsustur. Cümle âlem bilinmekliğimizdir, sen ise bu bilinmekliğimizde bilmekliğimiz.

Senin dışında varlık âlemindeki diğer tecellilerimiz de Bizim bizliğimizin tecellisidir lakin onlar Bizim hangi özelliğimiz ise sadece o kadardır ve sadece o kadar bizi ispattadır, kendilerinde bilmek yoktur. Varlık âleminde zahir olurlar, varlıklarını devam ettirirler ve bu devam ettirişte kendileri kadar kendilerini ispat ederken Bizim bir özelliğimizi zahire getirirler. Onlarda âlemi Bizim gözümüzle görme, Bizim işitmemizle işitme, Bizim zikrimizle zikretme, Bizim irademizle fikretme yoktur, ne zahir ne de batın ilimlere vakıf olma, düşünme ve ne de keşif vardır. Onlar için varlık bilmek değil bilinmekten ibarettir. Elma ağacı sadece elma ağacıdır ve o sadece elmayı muhabbet eder ve bu muhabbet elmanın ağaçtan zahir oluşudur, bilerek muhabbet değildir. Aynı durum senin dışında var olan her şey için geçerlidir. Ağaç, taş, kuş, ne varsa hepsi öyle ama sen cümlesine vakıf olup, cümlesini bilerek cümlesinden bizi bilme özelliğindesin yani Bizim irademizin tecellisine sahipsin. Bu tecelli seni Bizim Kendimizi bilme tecellisi yapmaktadır.

Gönlümüz, gönüller sultanı, Melami Mürşid-i Kâmil'i, Damperli İbrahim, Halil İbrahim Baki Hz. ile beraberdir. Üzerimizdeki nurunun bizi aydınlatması, gönlümüzdeki yanan kandil oluşu, daimi olsun.

ALLAH ALLAH